

اداره خانہ سی

قطعه بچشابه بازاری صاحبگیر خانہ ۱۶

آبولا

صاحب امتیاز و مدیر مسئولی

آویستو وولوس د. خریستیدیس

Ασπασία

Τιμάται γρως. 2.

Τὸ εὐχολόγιόν μας: ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ *

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΜΗ νομίζετε, ότι μόνον με τὰ βλαβερά βιβλία εἴμπορει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ψυχὴν τὸ ἠθικὸν δηλητήριον, μὴ νομίζετε, ότι με τὰ ἀναγνώσματα μόνον εἶναι δυνατόν νὰ διαφθαρή ἡ καρδιά σας καὶ νὰ χαθῇ κάθε καλὴ σκέψις, κάθε εὐγενὲς ἐνστικτόν, κάθε ὠραῖον ἰδανικόν.

Ἐκτός ἀπὸ τὰ βιβλία ἐκεῖνα, δηλητηριάζουν τὰς ψυχὰς καὶ διαστρέφουν τὰς συνειδήσεις καὶ μερικά θεάματα.

Πηγαίνομεν εἰς τοὺς κινηματογράφους. Τί θαυμάσια ἐφευρέσεις! Ἐνφ κάθεταί κανείς εἰς τὸ κάθισμά του εἰς τὸ Πέραν καὶ μένει ἡσυχος καὶ ἀκίνητος, ἡ ὑπέροχος αὐτὴ ἐκινόησις ἐκτυλίσσει ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια του τόσα θαυμάσια πράγματα καὶ ἀναπαριστᾷ τόσα γεγονότα, τὰ ὅποια εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν συμβῆ πολὺ ἐνωρίτερον καὶ εἰς τόπον λίαν ἀπομακρυσμένον.

Με τὸν κινηματογράφον εἴμποροὺν νὰ καταργηθοῦν τὰ ταξίδια. Ἐν ταξίδιον γίνεται πολλάκις διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ ὀφθαλμὸς, γίνεται χάριν περιεργείας. Τὸ τοιοῦτο ταξίδιον δύνασθε νὰ τὸ κάμετε γρηγοράτα, χωρὶς κινδύνους καὶ χωρὶς ἐξοδα, με τὸν κινηματογράφον. Καὶ μάλιστα νὰ τὸ κάμετε μίαν ἢ δύο ἡ καὶ περισσότερας φοράς.

Λίγη, θέλετε νὰ γνωρίζετε πῶς κατασκευάζεται τὸ καουτσούκ, πῶς ἐβρί-

σκεται ὁ χρυσὸς εἰς τὴν Ἀλάσκαν, πῶς ψαρεύονται αἱ φάλαινα καὶ ἄλλα περιέργα πράγματα· ὁ κινηματογράφος σὰς τὰ πληροφορεῖ με πολλὴν πιστότητα καὶ ἀκρίβειαν.

Ἐκτός αὐτοῦ, ὁ κινηματογράφος μᾶς προσφέρει καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας. Εἶναι εἰκὼν ζωσα, εἶναι εἰκὼν ἐν κινήσει. Δι' αὐτὸ χρησιμεύει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὰ γεγονότα καθὼς ἔγιναν. Μίαν μάχην, μίαν ἐπίσημον κηδεῖσαν, μίαν παρέλασιν, μίαν ἐορτήν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅκοιόν δὲ ἐβλεπε τὸ μάτι μας, καὶ μάλιστα ἐτελῶς, ὁ κινηματογράφος μᾶς τὸ προσφέρει τελειότατα, καὶ μάλιστα ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ εἴμπορῃ νὰ μᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνῃ.

Ἴδού, λοιπόν, τί καλὰ μᾶς προσφέρει ὁ κινηματογράφος, ἰδέτε πόσας ὠφελείας μᾶς παρουσιάζει. Θὰ ἦτο μέγας, ἀληθινά, εὐεργέτης, ἐν ἑν προξενούσε καὶ μεγάλα κακά.

Μήπως, τάχα, καὶ με τὸ βιβλίον δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον; Μήπως τὸ βιβλίον, τὸ ὅποῖον εἶναι ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν εἶναι ταυτόχρονας καὶ ὁ μεγαλειότερος διαφθορεὺς;

Τὸ βιβλίον καὶ ὁ κινηματογράφος, ὅταν τὸ μὲν περιγράφῃ πράξεις καὶ σκέψεις ἠγκληματικάς, τὸ δὲ ἄλλο παρουσιάσῃ σκηνὰς ἐκφύλους κακούργων, ὄχι μόνον χάνουν τὴν εὐεργετικὴν τὸν ἀξίαν, ἀλλὰ γίνονται οἱ χειρότεροι διαφθορεῖς τῆς καρδίας καὶ τῆς συνειδήσεως.

Καὶ μάλιστα ὁ κινηματογράφος, ἐπειδὴ ὀμιλεῖ εἰς τὴν καρδίαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνος, παρὰ τὸ βιβλίον. Δι' αὐτὸ καὶ τὰ κακά, τὰ ὅποια προξενεῖ, εἶναι φοβερότερα.

Ὅταν σὰς παρουσιάσῃ τὴν ἐξέλιξιν ἑνὸς κακούργου, ὅταν σὰς προσφέρῃ εἰς τὴν δρασίμ σας σκηνὰς ἀνηθικούς

κακούργων, αἱ ὅποια, ἄλλως τε, σπανιώτατα ἐμφανίζονται εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, ζεῦρετε τί γίνεται εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν σας; Ἐξυπνοὺν τὰ ἄγρια, τὰ κτηνώδη ἐνστικτὰ, ταρασσονται τὰ νεῦρα, μαραίνονται αἱ ὠραῖαι σκέψεις, κατακαίονται τὰ εὐγενῆ ἰδανικά, καὶ ὅταν ἐξέλθῃτε ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου, τὰ βλέπετε διὰ ἄγρια, ἀρρωστημένα, αἰματωμένα, κακούργα.

Ἐξέρχασθε ἠθικῶς χειρότεροι, παρ' ὅταν ἐμβήκατε.

Ἄν τώρα αὐτὸ ἐπαναληφθῇ μερικὰς φοράς ἀκόμη, καὶ σεῖς ὁ ἴδιος δὲ ἐννοήσετε τὴν θλιθεράν μεταβολὴν, ποῦ ἔγινε στὴν ψυχὴν σας. Κρίμα! Θὰ ἔχετε χάσει ὁ,τι ὠραῖον, ὁ,τι εὐγενὲς σὰς ἔδωσεν ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ ἀνάπτυξις. Θὰ εἰσθε ἀχριστος διὰ τὸν ἑαυτὸν σας καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἀκούσατε δι' αὐτὸ μίαν ἀδελφικὴν συμβουλήν μου: ἀποφεύγετε τὰ ἀστυνομικά δράματα τῶν κινηματογράφων, ὅπου ἐκτυλίσσονται κακούργηματα, ὅπου διαπράττονται φόνοι, κλοπαί, διαρρήξεις. Ἀποφεύγετέ τα με κάθε τρόπον. Ἐκεῖνοι, ποῦ σὰς τὰ παρουσιάζουν, δὲν σὰς ἀγαποῦν, δὲν ἀγαποῦν διόλου τὴν κοινωνίαν· ἀγαποῦν τὸν ἑαυτὸν τους καὶ θέλουν νὰ κερδίσουν χρήματ, κολακεύοντες τὰ θηριώδη ἐνστικτὰ τοῦ ἀνθρώπου.

ΦΟΙΒΟΣ

'ΟΛΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Μετ' ἰδιαίτερον τεύχος ΠΑΙΔΙΚΟΥ,
ἐκδιδομένου ἐβδομαδιαίως.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1910

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ 40 ΤΡΥΧΩΝ

Διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελῶν) Γρ. 60

τὸ ἐξωτερικὸν „ „ „ „ Φρ. 20

Δι' ἐγγραφαὶ προπληρώνονται.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΓΡΟΣΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΡΣΕΜΠΕ-ΠΑΖΑΡ, ΣΑΛΤΖΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΣΤΟΡΓΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

νέος Ἰωσήφ ἔξουσε μετὰ τὴν γραίαν μητέρα του, ἡ ὁποία, ὡς ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς πρὸς αὐτὸν ἀδυναμίας της, προσεκάθει νὰ τὸν ἀκαλλάξῃ ἀπὸ πᾶσαν στενοχωρίαν καὶ τὸν ἐχάιδευσεν εἰς τόσον βαθμόν, ὥστε ἦτο ὅλως διόλου ἄπειρος τῶν χρηματικῶν ζητημάτων καὶ τοῦ πρακτικοῦ βίου. Εἰς τρόπον, ὥστε, ὅτε ἐκείνη αἰφνιδίως ἀπέθανεν, ὁ δυστυχῆς Ἰωσήφ εὐρέθη εἰς μεγάλην στενοχωρίαν καὶ ἀπελπισίαν.

Ἡ ἀταξία εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἄλλοτε τακτικωτάτην οἰκίαν του. Ἐπλήρωνε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, χωρὶς νὰ λογαριάζῃ. Τὰ νομίσματα ἐγλυστρουῶσαν, καθὼς ἄμμος, διὰ τῶν χειρῶν του. Ὅλαι αἱ οἰκονομίαι τῆς καλῆς του μητρὸς μετ' ὀλίγον ἐξητλήθησαν καὶ ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ χρῆσιν.

Μίαν ἡμέραν ἐπέπρασεν ἡ ἄλλ' ἢ νεότης ἐλπίζει πάντοτε.

— Ὅποιος κοιμάται, δεῖπνεῖ, ἐσκέφθη.

Καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ κρεβάτι του. Τί λάθος! Πρέπει νὰ κοιμηθῇ κάνας πρῶτον, διὰ νὰ δεῖπνησῃ τοιοῦτοτρόπως. Καὶ ὁ κενὸς στόμαχος δὲν φέρει διόλου τὸν ὕπνον.

Ἀφοῦ περιστράφη ἑκατοντάκις εἰς τὴν κλίνην του, ἦναψε κηρίον καὶ ἔλαβε κατὰ τύχην ἓν βιβλίον ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην του. Ἦτο τὸ «Βιβλίον τῶν συναστροφῶν». Ἐν παίγων ὀπτικῆς τὸν προσεείκασεν ἐπὶ μακρόν.

«Ἐάν παρατηρήσετε, ἔλεγεν ὁ συγγραφεὺς, ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα μετὰ προσοχῆς ἓνα διάβολον ζωγραφισμένον κόκκινον καὶ ἀκολούθως φέρετε τὰ βλέμματά σας εἰς τὴν ὄροφην, θὰ ἴδετε χορεύοντα ἓνα μικρὸν διάβολον πράσινον ὃ ὑπάρχει τίποτε τὸ διασχεδαστικώτερον ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ τις τὸ

παιγνίδιον τοῦτο εἰς μίαν αἴθουσαν». ● συγγραφεὺς προσέθετεν: «Ἡ ἰδία ὀπτικὴ ἀπάτη παράγεται μετὰ ἓνα λευκὸν διάβολον ἐπὶ μαύρου βάρους». Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν, εἰς ὥρατος λευκὸς διάβολος ἦτο ἐσχεδιασμένος μετὰ τὴν σημείωσιν: «Παρατηρήσατέ τον προσεκτικὰ ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα καὶ κατόπιν προσηλώσατε τὸ βλέμμα ἐπὶ λευκοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ μέρος πολὺ φωτισμένου καὶ θὰ ἴδετε εὐδιακρίτως ἓνα διάβολον φαῖόν».

Ὁ Ἰωσήφ ἠκολούθησεν αὐτὴν τὴν συμβουλήν. Παρατήρησεν ἐπὶ μακρόν τὸν λευκὸν διάβολον καὶ, κατόπιν, μετὰ τὴν κεφαλὴν ἀκουμβισμένην ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, κρατῶν τὸ βιβλίον ἀνοικτὸν μετὰ τὰς δύο χεῖρας, ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐντὸς τοῦ φωτεινοῦ κύκλου, τὸν ὁποῖον ἐσχημάτιζε τὸ κηρίον ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. Ὡ ἐκπληξίς! Εἰς μικρὸν διάβολον, ὡς σκιά, ἐπηγαινοῦρχετο κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ βλέμματός του!

Αἰφνης, ἀπὸ τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ, ἐκφεύγει ἐν ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἐπὶ τῆς σινδόνης. Εἶναι ἐν χρυσοῦν νόμισμα! Ἐκπληκτος παρατηρεῖ τὸν μικρὸν διάβολον, ὡς διὰ τὸν ἐρωτήσῃ, κατόπιν δ' ἐπαναφέρει τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὴν ὀροφήν. Ὁ μαῦρος διάβολος κινεῖται ἀκόμη... ὁ αὐτὸς ξηρὸς ἤχος ἀκούσθαι... ἐν νέον νόμισμα πίπτει ἀπὸ τὸ βιβλίον! Τί θαῦμα! ἡ καρδιά του πάλαι ἰσχυρῶς... ἐν τρίτον νόμισμα ἐκφεύγει... Κινεῖ πυρετωδῶς τὸ βιβλίον, ἐν τέταρτον, ἐν πέμπτον νόμισμα πίπτει ἀκόμη!...

— Ὀνειρεύομαι ἢ εἶμαι ἐξυπνος; μήπως ἔχω κάμμιναν ζάλην ἀπὸ τὴν πείναν; Ὁχι! τὰ νομίσματα αἴτιά κάμνουν κρότον... ἴδου αὐτὰ ἐκεῖ καὶ τὰ πέντε.

Κεντᾷ τὰ μέλη τοῦ σώματός του, ψηλαφεῖται, σηκώνεται, περιπατεῖ. Κατόπιν, ἠσυχάσας ὀλίγον, ἐσπᾷ εἰς γέλωτας.

— Ὑπάρχει μαγεία ἐδῶ, λέγει καθ' ἑαυτὸν δὲν καταλαμβάνω τίποτε. Ἐν τούτοις, τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἰδικόν μου, ὅλον ἰδικόν μου τὰ χρυσὰ νομίσματα, λοιπόν, ἐπίσης εἶναι ἰδικά μου βέβαια. Μὰ τὴν πίστιν μου, ἴδου εἰς καλὸς διάβολος! μοῦ φέρει διὰ νὰ φάγω διὰ τὴν αὔριον. Ἐὐχαριστῶ!

Ἐφύσησεν τὸ κηρίον του καὶ κουρασμένος, ἐπὶ τέλους, ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, ἀπεκοιμήθη.

Ὁ Ἰωσήφ, μετὰ τὰ χρήματα τοῦ καλοῦ διαβόλου, συνετηρήθη ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἐν τῷ μεταξὺ εὐρεν ἐργασίαν, γενόμενος δὲ οἰκονόμος, κατώρθωσε νὰ θέσῃ τὴν ἰσορροπίαν εἰς τὸν πενιχρὸν του προϋπολογισμόν καὶ ἔζησεν ἠσυχος.

Μίαν χειμερινὴν ἑσπέραν, μόνος πλησίον τῆς πυρᾶς, ἀνεσκάλευεν αὐτὴν, σκεπτόμενος τὰς παρελθούσας, πλησίον τῆς γηραιᾶς μητρὸς του, ἡμέρας. Οἱ σπινθηροί, ἀπτόντες εἰς φωτεινὰς δέσμας, τοῦ ὑπενθυμίζον τὴν χρυσὴν ἐκείνην βροχήν, ἣτις ἔπεσεν ἀπὸ τὸ παλαιὸν βιβλίον καὶ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τὴν πείναν. Αἰφνης, μία μακροκίνη ἀνάμνησις τοῦ ἐρχεται.

— Ἄλλὰ ναί, ἀλλὰ ναί, ἀνέκραξε χαρούμενος, ἐνθυμοῦμαι. Ἡ πτωχὴ μου μητέρα ἐξήτησεν ἐπὶ πολὺ, εἰς μάτην, ἐν μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον εἶχε φυλάξῃ, διὰ νὰ με ἀγοράσῃ ἐν δῶρον. Εἶχον πρὸ μικροῦ προμηθευθῆ τὸ «Βιβλίον τῶν συν-

ναστροφῶν» ἐκείνη ἔκοψε τὰ φύλλα του καὶ ἀφῆκε τυχαίως, ἡ πτωχὴ γυνὴ, τὰ χρυσὰ νομίσματα ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ καλοῦ διαβόλου.

Τότε δάκρυα, γλυκὰ ὡς ἡ δρόσος τοῦ Μαΐου, κυλίσονται ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ ψιθυρίζει:

— Καλὴ μου μητέρα, σὺ, λοιπόν, ἐπαγρυπνοῦσες ἐπὶ τοῦ τέκνου σου!...

(Μετάφρασις)

Γ. Κ. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

5 ΦΕΒΡΟΣ

Πρόσωπα: ΓΙΑΝΝΗΣ καὶ ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Γιάννης

Θέλω εἰς τὸ σχολεῖό μου νὰ πάγω, μ' αὐτὸς δὲν με ἀφίγει νὰ προσέω, καὶ ἄδικως θὰ με κόμη νὰ τῆ; φαγω, γιατί σὸ μάθημα δὲν θὰ προσφάσω; Τί θέλει ἐδῶ; κοιά εἶναι ἡ δουλειά σου; Ὁ βάτραχος τί βγήκε ἀπὸ τὸ νερά του; Νερέπομαι φωνὴ νὰ βγάλω, μὰ μορῶ καὶ νὰ διαβῶ; Ἄχ! Θιέ μου, εἰ νὰ κἀναι; εἰν' αὐτὰ ὅπου τραβῶ!

Βάτραχος

Τί πρόγμα φοβερὸ βλέπω μπροστά μου! τί γῆραι; ἄ! ἓνα παιδί σὸ δρόμο... Χάθηκα! ἄματὲ τὰ κόλλυβά μου. Ἄχ! θὰ λιγοθυμήσω ἀπὸ τὸν κρόμο. Ἄκουσθητε ποτε τέτοια θηρία στυγερά δρόμοις νὰ γυροῦν; εἰ δυστυχία! Τώρα θάβγῃ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τὸν φόβο τὸν πολὺ, τρέμει, τρέμει τὸ κορμί μου... Μὰ αὐτὸ τί ὄφθαλμα;

Γιάννης

Τώρα αὐτὸς ἀν με τοιμησῃ!...

Βάτραχος

Τώρα αὐτὸς ἀν με πατήσῃ!...

Γιάννης

Θάχῃ δόντια σουβλερᾷ!

Βάτραχος

Θάχῃ πόδια τρομαρᾷ!

Γιάννης

Μὰ πρέπει νὰ βροθῶ σὸ μάθημά μου, γιατί ὁ κῆδον ὄρα θὰ κτεπήσῃ ὁ γέρω βάτραχος ἀπὸ μπροστά μου δὲν κἀναι τόχα νὰ παρμερῆσῃ;

Βάτραχος

Μὰ πρέπει πειδὸ νὰ πάγω σὸ παιδιὰ μου! Θὰ κλαίει νηστικά... μὰ θὰ μ' ἀφήσῃ τὸ φ. βερὸ θηριὸ ἀπὸ μπροστά μου, δὲν κἀναι τόχα νὰ παρμερῆσῃ;...

Γιάννης

Νὰ παρῶσῃ δεησῶ με!

Βάτραχος

Αἶγο τόπο δναξῶ με!

Γιάννης

Τὸ κουδοῦνί μας σημαίνει.

Βάτραχος

Ἡ φάμλια μας προσμένει...

(Πηδῶσθε καὶ οἱ δεῶ μετὰ μαλ' ἰσχυρῶς, πτόζονται καὶ οἱ δεῶ μετὰ τὰ καλά τους, ἀνάμα λίγο φόβος καὶ τρομαρῶ καὶ ὄσσερα πᾶν καὶ οἱ δεῶ σὴ δουλειά τους: ὁ Γιάννης τρέχει εἰς τὸ μάθημά του καὶ ὁ βάτραχος πᾶν τοῦσῃ τὸ παιδιὰ του).

* Η ΜΙΚΡΑ ΑΠΟΙΚΙΑ *

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 91)

— Εἶμαι ἑτοιμὸς νὰ πάμε διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ μέρους, ἐπρόσθεσεν ὁ Μπριάν.

— Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο, ἐδήλωσεν ὁ Δόνιφαν.

— Ἐμεθεῖς ὅλοι πρόθυμοι, εἶπεν ὁ Γόρδων, ἀλλὰ, ἐπειδὴ θὰ ἦτε ἀδικον νὰ σύρωμεν μαζί καὶ τοὺς μικροὺς εἰς ἐξερεύνησιν, ἢ ὅποια εἴμπορεῖ νὰ εἶναι μακρὰ καὶ κοπιώδης, δι' αὐτὸ δύο-τρεῖς φρονῶ, ὅτι φθάνομεν.

— Εἶναι λυπηρὸν, παρατήρησεν ὁ Μπριάν, νὰ μὴ ὑπάρχη ἕνας ὑψηλὸς λόφος, ἀπὸ τὸν ὅποιον νὰ εἴμποροῦμεν νὰ παρατηρήσωμεν γύρω. Δυστυχῶς εἴμεθα εἰς χαμηλὴν γῆν καὶ ἀπ' ἐδῶ δὲν διακρίνω οὔτε ἕνα βουνό, ἔστω καὶ πολὺ μακρὰ. Φαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο ὄψωμα, ἔκτος ἀπὸ τὸν βράχον αὐτόν, ποῦ εἶναι πίσω μας. Πέραν, βέβαια, θὰ ὑπάρχουν δάση καὶ πεδιάδες, διὰ μέσου τῶν ὁποίων τρέχει αὐτὸς ὁ ποταμός.

— Ἴσως θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ρίψωμεν μιὰ ματιὰ σ' αὐτὸ τὸ μέρος, πρὶν προσκαθίσωμεν νὰ κάμωμεν τὸν γύρον τῆς παραλίας, ἔπειθ' ὁ Μπριάν καὶ ἐγὼ μεταίως ἐζητήσαμεν ἕνα σπῆλαιον, εἶπεν ὁ Γόρδων.

— Λοιπὸν, διατί νὰ μὴ διευθυνθῶμεν πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄριου; ἠρώτησεν ὁ Μπριάν. Μοῦ φαίνεται, ὅτι, ἔταν περάσωμεν τὸ ἀκρωτήριον, ποῦ τὸν κλείει, θὰ εἴμποροῦμεν νὰ ἴδοῦμεν μακρὰν...

— Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐσκεπτόμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ναί! αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον, ποῦ μόλις ἔχει ὄψος τριακοσίων περὶ τοῦ πόδας, φαίνεται, ὅτι δεσπόζει τῆς παραλίας.

— Προταίνω νὰ πάμε, εἶπεν ὁ Μπριάν.

— Πρὸς τί; ἀπήντησεν ὁ Γόρδων· τί θὰ εἴμποροῦμεν νὰ ἴδοῦμεν ἀπὸ ἐκεῖ;

— Ἀκριβῶς... τί ὑπάρχει, ἀπήντησεν ὁ Μπριάν.

— Ὅντως, εἰς τὸ μέλλον ἀπομακρυσμένον σημεῖον τοῦ ὄριου ἔφθετο μιὰ σειρά βράχων ἃν εἶδει ἀκρωτήριον.

— Ἀπὸ τὸ Σλοῦγκι ἕως ἐκεῖ ἡ ἀπόστασις ἦτο ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ μίλια, ἃν ἀκολουθεῖτε κανεὶς τὴν παραλίαν, καὶ πάντε, ἃν ἐπήγαιναν εἰς εὐθείαν γραμμὴν.

— Ἀλλὰ τὸ ὄψος τοῦ ἀκρωτηρίου ἐκείνου ἦτο ἱκανὸν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰ μάτια τὴν ἔκτασιν τοῦ τόπου; Μήπως ὁμοίως τὸ βλέμμα θὰ ἐμποδίζετο ἀπὸ κάποιον κώλυμα;

— Ὅπως ὁμοίως καὶ ἃν εἶχε τὸ πρᾶγμα, θὰ ἀνεκαλύπτετο τί ὄπισθεν ὀπίσω ἀπ' ἐκεῖ· ἃν δηλαδὴ ἡ ἀκτὴ ἐξτείνετο πρὸς βορρᾶν ἢ ἃν ἐστρέφετο καὶ τὴν περιέκλειεν ὁ ὠκεανός. Ἐπρεπε, λοιπὸν, νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὄριου, γιὰ νὰ κάμουν αὐτὴν τὴν ἀνάδασιν.

— Ἀπεφασίσθη, λοιπὸν, ὅπως τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐκτελεσθῆ. Ἄν ὁ Δόνιφαν δὲν τὸ ἐθεώρει καὶ πολὺ χρήσιμον, τοῦτο ἔπρεπε κανεὶς νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ὅτι ἡ ἰδέα δὲν εἶχεν ἔλθει εἰς αὐτόν, ἀλλὰ εἰς τὸν Μπριάν.

— Μαζὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὅποιαν ἔλαβον, διὰ νὰ ἀναδοῦν εἰς τὸ ἀκρωτήριον, ἀπεφασίσαν νὰ μὴ ἀφήσουν τὸ Σλοῦγκι, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεδεικνύετο ποῦ ἐξώκειλεν: ἃν ἐρρίφθησαν εἰς νῆσον ἢ εἰς ἡπειρον.

— Ἡ ἐκδρομὴ ὁμοίως κατ' ἀνάγκην ἀνεβλήθη. Ἐπὶ πάντε συνεχῶς ἡμέρας ὁ οὐρανός ἦτο ὀμίχλωδης καὶ ἐπιπτε λεπτὴ πυκνὴ βροχὴ. Ἡ ὀμίχλη, βεβαίως, θὰ ἐμπόδιζε κάθε κατόπτεισιν.

— Ἐν τούτοις, αἱ ἡμέραι αὐταὶ δὲν ἐπῆγαν χαμένα. Τὰς ἐχρησιμοποίησαν εἰς διαφόρους ἐργασίας. Ὁ Μπριάν ἐφρόντιζε διὰ τὰ μικρὰ.

Ἡ φροντίς του ἦτο μεγάλη καὶ σταθερά, ἔκαμε δὲ δι' αὐτὰ ὅ,τι εἴμποροῦσαν νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν αἱ περιστάσεις.

— Ἐπειδὴ ἤρχισεν ὁ καιρὸς νὰ ψυχραίνῃ, ἔπεχερώσε τὰ μικρὰ νὰ φορέσουν ἐνδύματα παῖδ' ζεστά, καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς διορθώῃ τὰ ροῦχα, ποῦ εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ναυτῶν. Εὐρίσκατο, λοιπὸν, κολλή ραπτικὴ ἐργασία, εἰς τὴν ὅποιαν πολὺ ἐδεήθησεν ὁ Μάκο, καὶ ἐντὸς ὀλίγου εἰ μικροὶ ἐφοροῦσαν τὰ περικομμένα ροῦχα τῶν ναυτῶν, τὰ ὅποια, βέβαια, δὲν διακρίνοντο διὰ τὴν κομψότητά των.

— Οἱ μικροὶ δὲν ἔμενον ἀργοί. Ἰπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Γκάρντ ἢ τοῦ Βάξτερ, ἐπήγαιναν καὶ ἐμάζευον ὄστρακα καὶ κογχύλια ἢ ἐφάρουον εἰς τὸν ποταμόν. Αὐτὰ ὅλα ἦσαν διασκέδασαις διὰ τοὺς μικροὺς, ἀλλ' ἦτο καὶ ὠφέλεια δι' ὅλους, διότι μὲ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐμαζεύετο νωπὴ καὶ θρεπτικὴ τροφή.

— Μὲ αὐτόν, λοιπὸν, τὸν τρόπον τὰ παιδιὰ ἐπερνοῦσαν τὸν καιρὸν τῶν ἀσχολημένα καὶ δὲν ἐσκέπτοντο διὰ τὴν κατέστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκατο.

— Βεβαίως, ἡ ἀνάμνησις τῶν γονέων τῶν τοῦς ἐλυκοῦσε πολὺ, καθὼς ἔλπιει καὶ τοὺς συντρόφους των, ἀλλ' ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἐπανεβλάπεν, οὐδέποτε ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὸ καφάρι των.

— Ὁ Μπριάν, ἐξ ἄλλου, καὶ ὁ Γόρδων δὲν ἄφιναν τὸ Σλοῦγκι, τοῦ ὁποῦ ἐφρόντιζον τὴν διατήρησιν ὁ Σερβὴς ἔμενε μερικὰς φορὰς μαζί των καὶ πάντοτε ἐφαίνετο φαίδρὸς καὶ ἀρετὰ χρήσιμος. Ἀγαποῦσε τὸν Μπριάν καὶ οὐδέποτε ἐσυντρόφειε μὴ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα, ποῦ ἐσυμφωνοῦσαν μὲ τὸν Δόνιφαν. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Μπριάν ἠορᾶτο ἰδιαιτέρως συμπάθειαις διὰ τὸν Σερβὴν.

Καὶ ὁ Ἰάκωβος Μπριάν τί ἔκαμε;

— Τὸ παιδί αὐτὸ ἦτο πάντοτε πρόθυμον νὰ βοηθῆ τὸν ἀδελφόν του, ἀλλὰ ἐφαίνετο πολὺ λυπημένο καὶ ἐκεπτικόν. Μόλις ἀπαντοῦσαν εἰς τὰς ἐρωτήσεις, ποῦ τοῦ ἔκαμαν καὶ τότε πάλιν ἐστρέφε τὰ μάτια ἄλλου, ὥσάν νὰ ἐφεδεῖτο νὰ παρατηρήσῃ κατὰ πρόσωπον.

— Ὁ Μπριάν δὲν ἀνησυχῶσε διὰ τὴν διάθεσιν αὐτὴν τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐπειδὴ ἦτο μεγαλειτέρως του κατὰ τέσσαρα ἔτη, εἶχεν ἐκ αὐτοῦ μεγάλην ἐπιρροήν. Ἐν τούτοις, ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Σλοῦγκι ἐφαίνετο ὥσάν παιδί, τὸ ὅποιον τὸ τύπτει ἢ συνείδησις. Ἀρὰ γὰρ, ἔκαμε κανὲν σφάλμα σοδαρὲν, τὸ ὅποιον δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του; Ἐκεῖνο, ἐν τούτοις, τὸ ὅποιον ἦτο βέβαιον, εἶναι, ὅτι τὰ κοκκινισμένα του μάτια ἐφανέρωνεν, ὅτι εἶχε κλαῦσει πολὺ.

— Ὁ Μπριάν ἤρχισε νὰ συλλογίζεται μήπως ἡ ὀγεία τοῦ ἀδελφοῦ του ἔκαθε τίποτε. Ἀνησυχῶσε, λοιπὸν, πολὺ. Ἀλλ' εἰς τὰς ἐρωτήσεις του ὁ Ἰάκωβος ἀπαντοῦσαν:

— Ὅχι, ὄχι, δὲν ἔχω τίποτε!

— Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, κανεὶς δὲν κατόρθωσε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ ἄλλην ὁμολογίαν.

— Καθ' ὅλον τὸν καιρὸν, ποῦ ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τὰς 11 ἕως τὰς 15 Μαρτίου, ὁ Δόνιφαν, ὁ Βίλκοξ, ὁ Βέμπ καὶ ὁ Κρὸς ἐκνηγοῦσαν κουλιὰ, ποῦ εἶχαν τὰς φουλάς των εἰς τοὺς βράχους. Ἐπήγαιναν πάντοτε μαζί καὶ ἐφαίνετο, ὅτι ἤθελαν νὰ κάμουν ἰδιαιτέραν συντροφίαν.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣΠΕΡΟΣ

— Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ γνώμη μου, ἀπήντησεν ὁ Δόνιφαν. Πλησιάζουν οἱ ἀσχημαὶ καιροὶ καὶ θὰ εἶναι πολὺ ἀργά ὅσπερ, ἃν θ' ἀναγκασθοῦμε νὰ ἀλλάξωμεν τόπον κατοικίας.

— Ἰκομονή, παρατήρησεν ὁ Μπριάν. Ἀκόμη εἴμεθα μόλις εἰς τὰ μισὰ τοῦ Μαρτίου.

— Λοιπὸν, ἀπήντησεν ὁ Δόνιφαν, ἐξκαλὸς καιρὸς εἴμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ἕως στὸ τέλος τοῦ Ἀπριλίου καὶ μετὰ ἐξ ἑβδομάδες δὲν θὰ εἴμπορῆ νὰ κάμῃ κανεὶς ὁδοιπορίαν.

— Ἄν θὰ παραστῆ ἀνάγκη, παρατήρησεν ὁ Μπριάν.

— Ἐγὼ ξεύρω ἕνα πρᾶγμα, ἀπήντησεν ὁ Δόνιφαν, ὅτι θὰ εἶναι πολὺ τολμηρὸν νὰ μὴ ἀφήσωμεν τὸ πλοῖον πρὶν ἔλθουν αἱ βροχαὶ καὶ τὰ χιόνια, καὶ δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ βλέπωμεν παντοῦ δυσκολίας.

— Εἶναι, νομίζω, καλλίτερον νὰ βλέπῃ κανεὶς τὰς δυσκολίας, παρατήρησεν ὁ Μπριάν, παρά νὰ παραπλανᾶται ὡς τρελλὸς μέσα σὲ τόπον, ποῦ δὲν γνωρίζει.

— Πολὺ γρήγορα, βλέπω, ὅτι λές τρελλοὺς ἐκείνους, ποῦ δὲν εἶναι μὲ τὴν γνώμην σου, ἐπὶ νῆσον ὁ Δόνιφαν.

— Ἴσως ἡ ἀπάντησις τοῦ Δόνιφαν θὰ ἔφερε νέαν ζωηρότερην συζήτησιν, καὶ ἴσως μάλιστα καὶ φιλονεικίας, ἃν δὲν ἐπανεβίαιεν ὁ Γόρδων.

— Δὲν ὠφελεῖ εἰς τίποτε νὰ μαλώνωμε καί, διὰ νὰ τελειώσωμεν μιὰ δουλειὰ, πρέπει πρῶτον νὰ συμφωνήσωμεν. Ὁ Δόνιφαν εἶχε πολὺ δίκαιον νὰ λέγῃ, ὅτι, ἃν εἴμεθα γείτονες κάποιας κατοικοῦμένης χώρας, πρέπει νὰ τὴν εὐρώμεν καὶ νὰ πάμε ἐκεῖ χωρὶς ἀναβολῆν. Ἀλλ' ὁ Μπριάν πάλιν λέγει: εἶναι αὐτὸ δυνατόν; καὶ δὲν ἔχει ἀδικον, ὅταν ἀπαντᾷ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

— Τί, λοιπὸν, Γόρδων; παρατήρησεν ὁ Δόνιφαν. Ἄν πάμε πρὸς βορρᾶν, πρὸς νότον, πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς, ἐξάκωντος θὰ εὐρώμεν.

— Μάλιστα, ἔχεις δίκαιον, ἃν εὐρισκώμεθα εἰς ἡπειρον· ἀλλ' ἃν εἴμεθα εἰς μίαν ἕρημον νῆσον; εἶπεν ὁ Μπριάν.

— Ἰσοῦ διατί πρέπει νὰ μάθωμεν πρῶτα τί εἶναι, ἀπήντησεν ὁ Γόρδων. Ὅσον δὲ διὰ ν' ἀφήσωμεν τὸ Σλοῦγκι χωρὶς νὰ μάθωμεν καὶ νὰ βεβαιωθῶμεν, ἃν ὑπάρχη πρὸς ἀνατολὰς θάλασσα...

— Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἃν δὲν ἀφήσωμεν ἡμεῖς τὸ Σλοῦγκι, αὐτὸ θὰ μᾶς ἀφήσῃ. Δὲν θὰ εἴμπορῃ νὰ βραστάξῃ εἰς τὰς καταιγίδας τοῦ χειμῶνος ἐπάνω σ' αὐτὴν τὴν παραλίαν.

— Εἶμαι σύμφωνος, παρατήρησεν ὁ Γόρδων, καὶ ὁμοίως, πρὶν περιπλανηθῶμεν εἰς τὸν ἄριστον, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ξεύρωμεν ποῦ πάμε.

— Ὁ Γόρδων εἶχε τόσον μεγάλο δίκαιον, ὅστε ὁ Δόνιφαν ἠναγκάσθη νὰ συμφωνήσῃ.

Christian von Bomhard

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΜΟΥ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ
ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου μητροπολίτου Σελωνικίας
κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ,
διευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΤΙΜΗ

Τί εἶναι τιμὴ; Ἡ συναίσθησις τῆς ἰδίας ἀξίας καὶ ἡ υπεράσπισις τῆς προσωπικῆς ἀξιοπροσετίας ἀπέναντι τῶν ὁμοίων μας. Ἐχομεν, ἀρά γε, δικαίωμα πρὸς τοῦτο; Ὅχι μόνον δικαίωμα ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ ὀφειλομεν νὰ τὴν υπερασπιζώμεν, διότι μᾶς τὸ ἐπιβάλλει ἡ κοινωνικὴ καλὴ ἀγωγή καὶ ἡ συνείδησίς μας. Πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς μεγάλην πρόδοτον τὸ ὅτι τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς δεσπόζει ἐν τῇ νεωτέρᾳ κοινωνίᾳ ἢ κυριαρχία ὡς αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπαραιτήτως συνδεδεμένη πρὸς τὸν πολιτισμόν, πρὸς τὴν ἐξουγένησιν τῆς ζωῆς καὶ πρὸς τὴν διαμόρφωσιν τῶν σχέσεων αὐτῆς. Ὁ ιστοριοδίφης γνωρίζει, ὅτι ἐν ἐποχαῖς ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ παρατηρεῖται ἀκατανόητος τις ἀμβλῆτης τοῦ αἰσθήματος τούτου. Διότι ποῦ ὑπῆρχε, λόγου χάριν, ἐκ τῶν ἡμερῶν τοῦ Τακίτου καὶ τοῦ Ἰουβενάλιου τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ κόσμῳ; Καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις ὅποια ἀνάδεια κατωρχεῖτο πολλάκις δημοσίᾳ καὶ ἀδελῶς! Οἱ ρήτορες μᾶς παρέχουσι φρικώδεις περὶ τούτου ἀποδείξεις. Διὰ τὸν λόγον ὁμοῦ τούτου καὶ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ ἀνέχωνται, ὅπως οἱ τύραννοι αὐτῶν μεταχειρίζονται αὐτοὺς ὡς σαρφετόν, καὶ ἐντιμοὶ ἄνδρες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποφέρωσι διὰ τὰ σφάλματα τῶν φαύλων.

Πῶς σχετίζεται τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς πρὸς τὸν χριστιανισμόν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ; Παραγγέλλει, ἀρά γε, ὁ χριστιανισμὸς νὰ υπερασπιζώμεν τὴν τιμὴν μας καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν νὰ θίγῃ κανεὶς αὐτήν; Ὅχι καὶ, ἐν τούτοις, ὑπάρχει ἐσωτερικὴ τις σχέση· διότι ὁ χριστιανισμὸς ἀνύψωσε τὴν ἠθικὴν ἀξίαν τῆς προσωπικότητος καὶ ἐξαιμῆδένισεν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην τὴν κοινωνικὴν διαφορᾶν. Πλὴν τούτου, ὅλαι αἱ ἠθικαὶ ἐντολαὶ τοῦ Ἐθαγγελίου εἶναι ταύτοχρόνως καὶ υπερασπίσεις τῆς προσωπικῆς τιμῆς κατὰ πάσης προσβολῆς. Ἡ τιμὴ ὁμοῦ πρὸ τοῦ κόσμου τότε εἶναι ἐξησφαλισμένη, ὅταν ἐπικρατῇ ἡ σύνασις καὶ ἀποφασίγῃται καὶ αὐτὴ ἡ φαινομενικὴ κακία. Ἡ τιμὴ τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων ἔβλαψεν πρὸς τὴν νέαν διδασκαλίαν τοὺς πύστευσι τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν.

Πρέπει, ἀρα, καὶ εἰς σὲ νὰ μὴ εἶναι ἀδιάφορον τί σκέπτονται καὶ λέγουσι περὶ σοῦ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ δὲν πρέπει ἀπλῶς, χάριν τῆς καλῆς αὐτῶν ἰδέας, νὰ πράττῃς τὸ ὅσον — διότι τοῦτο ἀπακούει καὶ σοῦ λέγοι ἀντίπερὶ καὶ καθήκοντα ἑαυτοῦ — ἀλλὰ νὰ ἦσαι προσεκτικὸς εἰς τὴν συμπεριφορὴν σου καὶ νὰ ἀποφύγῃς πᾶν ὅ,τι οὐκ εἶναι νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλα, ὑποψίαν, ἀμφιβολίαν ἢ νὰ πᾶ ἐκείνη κατ' οἰονόμητος τρόπον. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὀργανιστροφῶν σου, αἱ οἰκογένειαι, τὰς ὁποίας ἐπισκέπτεσαι, ἡ στάσις σου, ἡ διαγωγή σου, ἀκόμη καὶ ἡ ἐξωτερικὴ σου

παράστασις, ὅλα ἔχουσι σημασίαν ὑπὲρ τὴν ἐποψίν ταύτην. Ὡς πρὸς ταῦτα, ὀλιγώτερον ἔχεις νὰ πράξῃς ἢ νὰ ἀποφύγῃς.

Τὰς προσβολὰς τῆς τιμῆς σου ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀπόφυγε δι' εὐθύτητος, ἥτις οὐδεμίαν παρέχει ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ ὑβριστὴν, καὶ διὰ συνειτῆς συμπεριφορᾶς. Σπανίως συμβαίνει νὰ ὑποστῇ τις ἀλλοτριτικὰς καὶ κτηνώδεις ἐπιθέσεις, ὅταν φυλάσσεται ἀπὸ ἀτυχῶν συμπτώσεων· ἐὰν ὁμοῦ συμβῶσι τοιαῦτα, τότε δεῖξον, ὅτι εἶσαι ἄνηρ καὶ ἀπόκρουσον γενναῶς καὶ ἀποφασιστικῶς τὴν τοιαύτην προσβολήν. Μὴ δεικνύῃς δειλίαν οὐδὲν παρεξηγεῖται περισσότερο δι' ἄνδρα ἢ τὸ ψεφοδές. Παρὰ τοῦ ψεφοδεοῦς δύναται τις ν' ἀναμῆνῃ πᾶσαν μικροπρέπειαν.

Ὅτι τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς δύναται νὰ ἐκφυλισθῇ, τὸ γνωρίζεις. Ὁ εὐαίσθητος, ὅστις ἐκλαμβάνει πᾶσαν ἀστείότητα ὡς προσβολήν τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ὁ ματαιόδοξος, ὅστις ἐπιζητεῖ τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξωτερικά, ὁ ὑψηλόφρων, ὅστις θέλει νὰ καταβιβῆσθαι τοὺς ἄλλους διὰ φανταστικῆς ὑπεροχῆς, ὁ καυχισιολόγος, ὅστις διαλαλεῖ τὰς γνώσεις αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν ἄλλων, ἵνα καταστήσῃ αἰσθητὴν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγνοίαν των, ὅλοι οὗτοι εἶναι ἄνθρωποι, ὧν οἱ μὲν ζητοῦσι τιμὴν διὰ πρᾶγμα ὄχι τιμητικόν, οἱ δὲ ἐπιδιώκουσιν αὐτὴν κατὰ τρόπον ἀκατάλληλον καὶ προκαλοῦντα ἀποστροφὴν.

Ὅστις μισεῖ τὴν ψευδῆ δόξαν, ἐκεῖνος θὰ καταλάβῃ τὴν ἀληθῆν, λέγει ὁ Παῦλος Αἰμίλιος πρὸς τὸν Τερέντιον Οὐάρρωνα.
(ἔπεται τὸ τέλος)

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Β'

Συμφτός, μὲ τὸ διαάκκι του σὶνὸν ὄμο,
καὶ ἀκουμβῶντας σὶνὸν χονδρὸν ραβδί του,
παίρνει ὁ Ἅγιος ἀφορὰ τὸν δρόμον,
μὲ τὴν ὄχρᾶ, ζητιάνικη μορφὴ του.

Κάποτε τοῦ ἐσφῆριξε ἐν' αἰθρία του
τὰ λῆνα, πῶς οἱ ἄνθρωποι ἰδῶ κάτου
δὲν δίνουν προσοχὴν σὶνὸν ζένο πόνο,
πῶς θέλουν τὴν ἀνάπασαί τους μόνο!

Γι' αὐτὸ ἦταν περίεργος νὰ μάθῃ,
ἂν ὅλα αὐτὰ, ποῦ λέγουσι, εἴν' ἀλήθεια,
νὰ διψῇ ἢ εὐσπλαγχνία ἂν ἐχάθη
κι' ὁ πόνος ἀπ' τὰ ἀνθρώπινα τὰ στήθια.

Τὴν πρώτη πόρτα πῶβρηκε μπροστὰ του,
ἐκτύπησε γερά, ὡς νὰ τὴν ρίξῃ
τοὺς κτύπους τοὺς ἀκούσανε τ' αἰθρία του,
κάνοντας δὲν κατέβρηκε ν' ἀνοίξῃ!

Ἐκτύπησε καὶ δεύτερη καὶ τρίτη,
δὲν ἀφησε κανένα, τέλος, σπῆρι
τοῦ κάκου ὁμοῦς κάθε πόρτα κρούει,
κάνοντας τὸν φτωχὸ δὲν τὸν ἀκούει.

Ἔτσι οὐκ ἔσθως γίνοντ' οἱ ἄνθρωποι,
ἀβάρητοι σὶνὸν γλέντι, σὶνὸν μεθύσι
σφαλγοῦνε μ' ἀπεινὰ τ' αὐτὰ κατόπι,
ἔν' κάποιος δυστυχῆς κάτι ζητήσῃ.

Κάνοντας μας, παιδιά, κανεὶς δὲν πρέπει
τὸν ἑαυτοῦ μόνο νὰ κυττάξῃ.
Ἐνα φτωχὸ μπροστὰ του, ὅταν βλέπῃ,
μαζὶ του τὴν χαρὰ του ἔς μοιράξῃ!

Μὲ τὰ καλά, ποῦ εὐδωκεν ἡ μοῖρα,
ποτὲ δὲν θὰ μορῆς νὰ εὐτυχῆσῃς,
ἂν ἔχῃς τὴν καρδιά σου ὅλων στείρα,
ἂν δὲν κυτῆς κι' αὐτῆς τὰς ἀπαιτήσεις.

ΤΕΡΠΑΝΑΡΟΣ

ΤΙ; ΠΩΣ; ΔΙΑΤΙ;

— Εἰς πόσον διάστημα θὰ ἐξαντληθοῦν οἱ γαιάνθρακες;

Μερικοὶ στατιστικοὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐντὸς ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν πενήντα ἐτῶν θὰ ἐξαντληθοῦν οἱ ἄνθρακες, ποῦ εὐρίσκονται μέσα εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅτι θὰ ἀδειάσουν ὅλα τὰ γνωστὰ καὶ τὰ ἀγνωστα ὄρυχα. Καὶ ὁμοῦ αἱ πληροφορίες τῶν αὐτῶν δὲν εἶναι τόσον σοβαραὶ, οὔτε στηρίζονται εἰς ἀναμφισβητήτους ὑπολογισμούς. Καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους.

Εἰς πλεῖστα μέρη ὑπάρχουν πελώρια ἀποθέματα ἄνθρακων, κρυμμένα μέσα εἰς τὴν γῆν, αὐτῶν δὲ τῶν φλεβῶν δὲν εἰμποροῦμεν νὰ ἐξακριβώσωμεν οὔτε τὴν ἔκτασιν, οὔτε τὴν παραγωγὴν. Εἰς τὴν Ρωσίαν, τὴν Κίναν, τὸν Καύκασον εὐρέθησαν ἐκτεταμένα μέρη γῆς μὲ γαιάνθρακας, οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος εἰμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἀνεκάλυψεν ὅλα τὰ ἄνθρακωρυχία, ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὴν γῆν. Ὡστε δὲν ὑπάρχει φόβος διὰ πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν, τοῦλάχιστον, νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ κάρβουνο.

Ἐξ ἄλλου, εἰς πολλὰ μέρη ἤρχισεν νὰ τίθεται εἰς ἐνέργειαν νέος ἢ μᾶλλον ὁ παλαιὸς τρόπος τῆς κινητήριου δυνάμεως. Τὸ «μαῦρο κάρβουνο» θὰ ἀντικατασταθῇ μὲ τὸ «ἄσπρο κάρβουνο», δηλαδὴ μὲ τὸ νερὸ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν, τὸ ὁποῖον θὰ μεταβληθῇ εἰς κινητήριον δύναμιν. Μὲ τὸ νερὸ, λοιπόν, ὅπου εἶναι δυνατόν, θὰ κινῶνται αἱ μηχαναὶ, ἀφοῦ μὲ τὸ νερὸ θὰ παράγεται ἀκόμη καὶ ἠλεκτρισμὸς. Ζεύρεται δὲ πόσαι δυνάμεις πηγαινόντων χαμέναι ἀδίκαι· συλλογισθῆτε τὸν Νιαγάραν καὶ μερικοὺς ἄλλους καταρράκτας τοῦ κόσμου, καὶ θὰ φαντασθῆτε πόσαι μηχαναὶ καὶ πόσα ἐργοστάσια θὰ εἰμποροῦσαν νὰ κινήθωσιν μὲ αὐτούς.

— Τὰ μικρόβια ἔχουν φυτικὴν τὴν καταγωγὴν;

Τὰ μικρόβια εἶναι ὀργανισμοὶ πάρα πολὺ μικροί, ἀποτελούμενοι ἀπὸ ἓν καὶ μόνον κύτταρον, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν εὐρίσκεται χλωροφύλλη, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν εἶναι ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου.

— Διατί ἡ φλόξ εἶναι κόκκινη;

Διότι περιέχει στερεὰ μόρια, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόρια ἄνθρακος, τὰ ὁποῖα πυρακτοῦνται ἐξ αἰτίας τῆς θερμότητος, τὴν ὁποῖαν παράγει ἡ καύσις.

Ἐπὶ τὸν ὕδρονόμον, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι φωτειναί, καὶ τοῦτο, διότι οὐδὲν περιέχουσι στερεὸν μόριον· ἀλλὰ πάλιν εἶναι λευκαί, καθὼς ἡ φλόξ τῆς ἀστυλίνης, καὶ τοῦτο, διότι ἡ θερμοκρασία τῆς εἶναι τόση, ὥστε δύναται νὰ φέρῃ τὰ μόρια εἰς τὴν κατάστασιν τῆς λευκῆς πυρακτώσεως.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ

Ὅλοι ξεύρομεν τὸ γραμμόφωνον καὶ τὸν φωνογράφον. Πολλὰς φορές διασκεδάζομεν μὲ τὰ ὄρατα τραγούδια, ποῦ μᾶς ψάλλει, καὶ μὲ τὰ εἴμορφα μουσικὰ κομμάτια, ποῦ μᾶς ἐπαναλαμβάνει.

Εἶναι ἀληθινὰ θαυμασιά ἐφευρέσεις. Εἰμπορεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν φωνὴν ἐνὸς ἀνθρώπου, τὴν ὁποίαν θὰ εἰμποροῦμεν νὰ ἀκούσωμεν καὶ πολλὰ ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του — παρατείνει, λοιπόν, τὴν ζωὴν. — Χωρὶς νὰ εἴμεθα εἰς τὴν ὄπεραν καὶ χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσωμεν ἕνα μέγαν ἀοιδὸν ἢ ἕνα ὀνομαστὸν βιολιστὴν, τὸ γραμμόφωνον μᾶς προσφέρει τὴν ἀπόλαυσιν αὐτὴν εἰς ὁποιοδήποτε ὄραν θέλομεν.

Ἐσυνειθίσαμεν πάρα πολὺ τὸ γραμμόφωνον καὶ μᾶς φαίνεται κατὶ ἀπλοῦν — καὶ ἴσως εἶναι — ἀλλὰ εἶναι, ταυτοχρόνως, μία ὑπέροχος ἐπινόησις, ἢ ὁποία δὲν προσφέρει μόνον τὴν εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ καὶ πάρα πολλὰς ὀφελείας.

— Ἡ ἱστορία του.

Τὸ γραμμόφωνον εἶναι κατὶ πολὺ νέον. Ἐνεφανίσθη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα φωνόγραφος καὶ διέφερε κάπως τοῦ γνωστοῦ σήμερον μηχανήματος, διότι, ἀντὶ πλακῶν, τὰς ὁποίας τότε χρησιμοποιοῦμεν, ἐκεῖνο εἶχε κυλίνδρους.

Εἴπομεν, λοιπόν, ὅτι τὸ φωνόγραφον εἶναι νέα ἐφευρέσεις. Μόλις τὸ 1878 ἐγνώσθη εἰς τὸν κόσμον, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐφευρέθη ἕνα μηχανήμα, τὸ ὁποῖον κατέγραφε τὸν λόγον, τὸν διετήρει καὶ τὸν ἀναπαρήγαγε.

Καταλαμβάνετε, βέβαια, ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας τῆς Ἑυρώπης μὲ πολλὴν ἀμφιβολίαν, διότι οὐδεὶς ἐπίστευεν, ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ φωτογραφεθοῦν οἱ ἦχοι, καθὼς φωτογραφοῦνται αἱ γραμμαὶ καὶ τὰ σχήματα.

Καὶ ὁμως, ὀλίγον κατόπι, ἡ ἐμφάνισις τοῦ φωνογράφου διέλυσε κάθε εἰδος ἀμφιβολίας.

Ἐφευρέτης τοῦ γραμμόφωνου εἶναι ὁ γνωστότατος μηχανικός καὶ ἐπιστήμων Ἐδίσσον, δοξασμένος καὶ δι' ἄλλας ἐφευρέσεις του.

Ἀναφέρομεν μόνον, χάριν τῆς ἱστορίας, ὅτι ὁ Γάλλος τυπογράφος Λέων Σκὸτ διανοήθη πρὸ αὐτοῦ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα, καὶ μάλιστα, λέγουν, ὅτι ἐφεύρε τὸ φωνοσυντόγραφον.

Ἐκτοτε τὸ γραμμόφωνον τελειοποιεῖται καὶ κάμνει μεγάλας προόδους, ἔχει δὲ διαδοθῆ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀπολιτίστους καὶ ἀγρίους λαοὺς ἔχει παρουσιασθῆ.

Ἡ τελειότης σήμερον φθάνει εἰς βαθμὸν νὰ ἀναπαριστᾷ καθαρότατα καὶ εὐκρινῶς κάθε φωνὴν εἴτε ὀργάνου εἴτε ἀνθρώπου, ἐν συνδυασμῷ δὲ μὲ τὸν κινηματογράφον, δίδει μίαν πιστὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς.

— Ἡ κατασκευὴ του.

Εἶναι ἀπλουστάτη ἡ κατασκευὴ τοῦ γραμμόφωνου· ἀποτελεῖται τοῦτο ἀπὸ ἕνα ἀποδέ-

κτην, ἕνα σημειογράφον καὶ ἕνα παραγωγόν. Ἀποδέκτης εἶναι τὸ μεταλλικὸν ἐκεῖνο χωνίον, τὸ ὁποῖον βλέπομεν σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ γραμμόφωνα. Τὸ χωνίον αὐτὸ εἰς τὴν ἄκρην κλείεται μὲ ἕν μεταλλικὸν διάφραγμα λεπτόν, τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς τὸ μέσον μίαν λεπτήν βελόνα, συνήθως ἀπὸ ἑλεφαντόδοντα ἢ μέταλλον.

Ὁ σημειογράφος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα κύλινδρον εἰς τὰ φωνόγραφα, ἢ δίσκον εἰς τὰ γραμμόφωνα, ἀπὸ ξηρὸν κηρὸν ἢ ἔβεντιν. Ὁ δίσκος ἢ ὁ κύλινδρος στρέφεται ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν ἐνὸς ἐλατηρίου ὄρουλογίου.

Ὁ δίσκος, ὅταν στρέφεται, μένει ἐπάνω τὸν ἢ βελόνῃ, ἢ ὁποία χαράσσει εἰς αὐτὸν γραμμάς.

Λοιπόν, ὅταν ἡ φωνὴ ἔλθῃ εἰς τὸ χωνίον, τότε τὸ μικρὸν μεταλλικὸν διάφραγμα κάμνει παλμοὺς καὶ προκαλεῖ δονήσεις εἰς τὴν βελόνην, ἢ ὁποία τότε χαράσσει ἐπάνω εἰς τὸν κηρὸν ἢ τὸν ἔβεντιν αὐλακα μὲ διάφορον βάθος, ἄλλου δηλαδὴ ἢ αὐλαξ εἶναι βαθυτέρα καὶ ἄλλου ὀλιγώτερον, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως τῆς φωνῆς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παραλαμβάνεται ἡ φωνὴ εἰς τὸ γραμμόφωνον.

— Πῶς παράγεται.

Μένει τώρα νὰ μάθωμεν πῶς παράγεται ἡ φωνὴ ἢ μάλλον μετ' ὁποῖον τρόπον ἀποδίδεται.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ ἀπλοῦν καὶ ἰδοῦ διατὶ:

Ἀρκεῖ νὰ ἀναστρέψωμεν τὴν σειράν. Δηλαδὴ, θὰ στραφῇ πρῶτον ὁ κύλινδρος ἢ ὁ δίσκος, ἢ βελόνῃ θὰ ἀκουμβῆ μέσα εἰς τὸν αὐλακα. Ἐπειδὴ ὁ αὐλαξ ἔχει διάφορον βάθος, ἢ βελόνῃ θὰ χαράσσεται καὶ θὰ πάλῃ οἱ παλμοὶ τῆς θὰ μεταδοθοῦν εἰς τὸ μεταλλικὸν διάφραγμα καὶ ἀπὸ τὸ χωνίον θὰ ἐξέλθουν οἱ ἦχοι ζωντανοί.

Βλέπετε τί ἀπλουστάτον πρᾶγμα εἶναι τὸ γραμμόφωνον! Καὶ ὁμως ὅλα τὰ σπονδαῖα εἶναι ἀπλά.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

— Βιβλιοθήκη μου γεμάτη, ποῦ χίλια' ὄνδ βιβλία κλείεις; τοῦ σοφώτερου θὰ γίνῃς κι' ἀπ' τὸ σοφώτατο Σωκράτη.

Ἡ θεία σου μὲ συγκινεῖ μὲ τὸν βιβλίων σου τὰ πλήθη...

Κι' αὐτὴ μ' ἀνθρώπινη φωνὴ εἶσι σὰ λόγια μου ἀπεκρίθη:

— Μιλεῖς μὲ τόσῃν εὐκολίᾳ, μὰ δὲν μοῦ λές, παρακαλῶ, τί νὰ τὰ κάνω τὰ βιβλία, ἀφοῦ μοῦ λείπει τὸ μυαλό;

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ - ΥΓΕΙΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΑΣ

Στήριξις ἐπὶ ἐνὸς βραχίονος. — Κνήμη ἀνοιγμένη.

Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μὲ σῶμα τεταμένον. Φέρετε ὄλον τὸ βάρος τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ δεξιῦ βραχίονος καὶ θέσατε τὴν ἀριστερὰν χεῖρα εἰς τὸ ἰσχίον. Ἐπαναλάβετε τὸ γύμνασμα καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου μέρους (εἰκὼν 31).

31

Πέμπτη.

Ἄρσις τῶν βραχιόνων. — Στάσις εὐθεῖα ὕψωσατε τοὺς βραχίονας ὅσον τὸ δυνατὸν ὑψηλότερον, μὲ τὰς

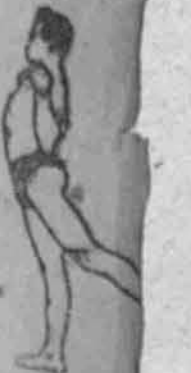

32

λάμας καταντικρὺν λήλων. Ἀπομακρύνετε πλάγιως μέχρ' ὀριζοντίας γραμμῆς, μὲ τὸν ὅτι τοὺς ἐξαναγκάζετε κάμουν πλήρη στροφὴ εἰς τὸν ὅτι πάλαι ὅτι ἄνωψάτε τοὺς θέτως, διατηροῦντες πάλαι ἀπέναντι λήλων (εἰκὼν 32).

Ἄρσις τῆς κνήμης

Στάσις εὐθεῖα μὲ τὰς χεῖρας εἰς τοὺς ὅτι καὶ τοὺς βραχίονας κεκαμμένους. ὕψωσατε ἐκ τῶν ὀπισθεν τὴν ἀριστερὰν κνήμην, κλίνοντες ἐλαφρῶς ὄλον τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἐπειτα ἐπαναλαμβάνετε τὸ γύμνασμα διὰ τῆς ἑτέρας κνήμης (εἰκὼν 33).

33

Περιστροφικὴ κίνησις τῶν βραχιόνων. — Τοποθετηθῆτε εἰς τὴν ἄρσιν τῶν κνημῶν τοῦ 11 φύλλου. Κλίνετε πρὸς τὰ δεξιὰ· κινήσατε περιστροφικῶς τὸν δεξιὸν βραχίονα, τεταμένον ὀριζοντίως πρὸς τὰ ἄνω ἀρχάς, ἔπειτα πρὸς τὰ κάτω. Οἱ κλοι, τοὺς ὀπισθεν θὰ διαγραφῶνται πρέπει νὰ ὑβαίνουσι διάμετρον 35 ἑκατοστῶν

34

μέτρου. Τὸ αὐτὸ γύμνασμα ἐπαναλάβετε τοῦ ἑτέρου βραχίονος (εἰκὼν 34).

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΑΙ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΝΕΑΝΙΚΑΙ

(συνέχεια από σελ. 94)

Όταν ήλθεν ή ημέρα τών εξετάσεων και έφθασεν εις την αίθουσαν ή Ειρήνη άπλα ένδεδυμένη, ξεκύρετε ποία ήπόρησε και έξεπλάγη;

Βεβαίως, ή ζηλότυπος Καίτη, ή όποία, άφου ένόησε τό άδικον, τό όποιον έσκέφθη, ύπεσχέθη εις τόν Θεόν νά μή άφήση τά κακά αισθήματα νά κυριεύσουν την ψυχήν της.

Αί εξετάσεις έγειναν μέ πολλήν τάξιν και μεγαλοπρέπειαν. Αί τρεις γνωσταί μας φίλαι εξητάσθησαν και επέτυχον εις τά μαθήματά των όλοι ήσαν χαροόμενοι και φαιδραί, πρό πάντων ή Ειρήνη διά την καλοσύνην, την όποίαν έκαμεν εις τάς πτωχάς συμμαθητριάς της, και διά την χαράν, ποδ έπροξένησεν εις κατός.

Άλλά και ή Νέλλη ήτο χαρούμενη, διότι πλέον ο πατέρας της δέν ήτο χωρίς θέσιν και διότι ή εύτυχία επέστρεψε πάλιν εις τό σπίτι των.

Και ή Καίτη όμως ήτο έπίσης εύχαριστημένη και είχαν εις την καρδίαν της την χαράν όλων εκείνων, ποδ παίρνουν μίαν γενναίαν άπόφασιν διά νά μεταβληθούν.

11. — Η Ειρήνη και ή παιδαγωγός της.

Έπέρασαν μερικά έτη από τότε, αι τρεις μικραί συμμαθητριάς ήσαν τώρα δεσποινίδας. Η Ειρήνη και ή Καίτη είχαν γίνει δεκατέντε έτών και ή Νέλλη δεκατεσσάρων.

Ένα ώραίο άπόγευμα τοϋ Ίουνίου, ή Ειρήνη και ή παιδαγωγός της έκάθηντο εις έν έξώστην τοϋ έξοχικού σπιτιοϋ των και, νφ έκεντοβσαν, συνμιλούν.

— Δοικόν, κυρία, έλεγαν ή Ειρήνη, άφίουσα εις τά γονατά της τό κέντημα, ποδ κράται, πιστεύετε, ότι τό χρήμα δέν κάμνει τίτν κόσμη μας αύτην την εύτυχίαν;

— Μάλιστα, κόρη μου, τό πιστεύω, και πολύ άλιστα, διότι έγώ έχω ζωντανόν παράδειγμα έν έαυτόν μου, έγώ, ή όποία, έν και δέν είμαι πλουσία, μόλον τοϋτο ζω εύχαριστημένη από την τύχην μου.

— Ό! είσαθε εύτυχής, διότι... — και ή μικρά δεσποινίς έσταμάτησε έπιστάζουσα — διότι πως... διότι έξήσατε άπλούστατα και συνεπώς αι επιθυμιάς σας ήσαν πάντοτε μέτριας.

Όταν είπαν αυτά ή Ειρήνη, έκοκκίνησε και εκόπη, αλλά ή παιδαγωγός της, χωρίς νά παραχθή, διατήρησε τό ήσυχον ύφος της και είπεν:

— Άπατάσθε, μικρά μου δεσποινίς, δέν έχω ζήσει πάντοτε άκλώς έλλοτε αι επιθυμιάς μου δέν ήσαν τόσον μέτριας, όσον είναι τώρα. Έπέρασε την πρώτην μου νεότητα μέ εύπορίαν, παρεμίαν της εύπορίας έν γονέων σου. Όσον δέ διά τά ένστικτά σου, αυτά μέ έφερον πρός πάν ό,τι ήτο όραϊόν, κομψόν και πλούσιον.

— Άλλά τότε, πως συμβαίνει νά εύρίσκασθε τώρα έξώ; ήρώτησεν ή Ειρήνη.

— Η οικογένειά μου υπέφερε μεγάλην δυστυχίαν. Ο πατέρας μου, ό όποιος ήτο

πλούσιος βιομήχανος, κατεστράφη έξ αίτίας μερικών γεγονότων. Αυτό συνέβη άκριβώς, όταν έταλείωνα τάς σπουδάς μου και επέστρεφα εις τό πατρικό μου σπίτι μέ τά γλυκότερα όνειρα, όνειρευομένη κοινωνικάς διασκεδάσεις και ήμέρας εύτυχισμένας... Εύτυχώς είχα κερδήσει πολύ από τάς σπουδάς μου, είχα μελετήσει σοβαρά και είχα πάντοτε επιτύχει εις τάς εξετάσεις, μέ τόν πόθον νά φαίνωμαι πάντοτε πρώτη. Αύτή ή μόρφωσις και αύτή ή μελέτη μου έχρησίμευσε. Δι' αύτς φαντάζεσθε, δεσποινίς, πόσον ήμην εύτυχής και εις την δυστυχίαν μου αύτην, όταν εύρέθην μέ τό δίπλωμα εις τάς χείρας, έτοιμή μέ την έργασίαν νά βοηθήσω την οικογένειάν μου, και νά ζήσω και ή ίδια χωρίς νά είμαι βάρος κάθενός.

— Τί φοβερά δυστυχία σας συνέβη! έφώναξε μέ άναστεναγμόν ή Ειρήνη.

— Η έργασία έφάνη πράγμα πολύ δύσκολον και σκληρόν εις έμέ, ή όποία έδλεπον όλα τά πράγματα εις την ζωήν φαιδρά και φλούσια. Άλλά τί νά γίνη! Τό λογικόν τοϋ πατέρα μου, ένεκα αύτης της καταστροφής του, έταράχθη, ή μητέρα έπεσεν άρρωστη. Από τοϋς πολλοϋς φίλους, οι όποιοι μάς περιτριγύριζαν, όταν ήμεθα πλούσιοι, δέν μάς έμεινε κανείς όλοι έγύρισαν της πλάτης, όταν μάς ήλθαν ή δυστυχία. Δι' αύτς δέν έπρεπε νά διστάσω διόλου έπρεπε νά μή έλπίσω εις κανένα φίλον, νά μή ζητήσω την βοήθειαν κάθενός, έπρεπε ν' άρχισω την έργασίαν. Μέ αύτην θά είμκοροβσα νά παρηγορηθώ, νά λησμονή τάς στενωχωρίας μου και σιγά-σιγά ήρχισα ν' άγαπήω την έργασίαν, νά την λατρεύω. Προσηύθησα πάντοτε τό καθήκόν μου και νά φαίνωμαι εις όλους χρήσιμος, νά είμαι εις τάς μαθητριάς μου μία καλή άδελφή και έγκλητή σύμβουλος.

(άκολουθεί)

ΚΑΒΙΣ

ΤΟ ΠΙΣΧΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Αποστολαί εις τό «Απ' Όλα».

Κατάλογος Γ.

Άλεξάνδρα Α. Πατήρα	Γρ.	50.—
Έρωτά Φροΰση	»	10.—
Ε. Ξ. Χουσανθόπουλος	»	10.—
Γεώργ. Χ. Νασύρ	»	10.—
Μιχ. Δ. Τσολεμίδης	»	6.—
Ξανθή Μουσαμά	»	5.—
Έβστο. Άσδράνης	»	5.—
Ίουδ. Σ. Άδαμδζιόγλου	»	5.—
Θεοδ. Α. Άσλανίδης	»	5.—
Άθαν. Καρποταμίτης	»	5.—
Δημήτριος Κερσιμίδης	»	5.—
Πέτρος Κερσιμίδης	»	5.—
Άνδρ. Ι. Σουφρειμίδης	»	3.—
Ίωάν. Α. Έλληναίδης	»	2.50
Θεμιστ. Όθ. Μουκίης	»	2.—
Άήμος Κασένης	»	2.—
Αργυριώτης	»	2.—
Μιχαήλ Ν. Χάτσος	»	1.—
Άθανάσιος Ν. Χάτσος	»	1.—
Παναγ. Ν. Τζελάτης	»	1.—
Έργατική χροσολλίς	»	1.—
Μισσά μαθητρία	»	1.—
Nadites	»	1.—

Γρ. 122.50

Έν τών προηγούμενων καταλόγων

» 514.—

Εισπραχθέντα εν όλφ

Γρ. 652.50

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

81.— Αίνιγμα.

Εις τόν κόσμον ήλθον νηθ | χωρίς μητέρα,
ός μητέρα δ' έσχον άνδρα
και ως άνδρα τόν πατέρα.

(Άπ. Νικ. Σ. Κοόμας).

82.— Γραμματόγριφος.

Μέ τό ύψηλον ύπόρχω ζφόν τι οίκιαμόν.
μέ τό ιώτα όμως είμαι στήριγμα άρχαϊόν.

(Άπ. Ίερερίας Πακαδόπουλος).

83.— Τερίμωνν.

νήσας.
πρωτεύουσα.
διαίρεσις χρόνου.
άνταναμία.
γράμμα.

Τό κριγώνον άναγινώσκεται όριζοντίως και καθίως.

(Άπ. Α. Μολοδός).

84.— Αντίθετα.

Αιά τών άρχαϊών γουμμάτων τών αντίθετων λέξεων νά σχηματισθί άρχαϊον γουμμάκόν: μικρός, ήντόμα, πωλθ, ψυχρός, παχύς, πλατύς, δίκαιος, άσθενής, βραδύς, άνάμολος, πωλοτός.

(Άπ. Άννα Δημητριάδου).

85.— Ερώτησις.

Ποίος όμιλεί όλες τάς γλώσσας τοϋ κόσμου;
(Άπ. Ν. Καλλιμαίδης).

86.— Γραμματική.

Εις ποίαν έλληνικήν λέξιν γράψωμεν πάντα γουμμάτα και προφέρωμεν τρία;

(Άπ. Φωφό Σ. Νεοκόμην).

87.— Παιγνιον.

Ής είναι δυνατόν εις τάς κάτωθεν 9 σταύλους νά χωράσουν 10 ίσσαι; Ήμε-ωτίον όμως, έν εις κάθε σταύλφν κρέκει νά έπόρχη και εις ίσπος.

--	--	--	--	--	--	--	--	--

(Άπ. Ε. Ι. Καθεργίδης).

88.— Στοιχείογριφος.

Τό κριθιον είναι κριθεις,
γούμμα τό διαίτερόν μου,
ούμα πός έγαν' άπορά
λέσε τό σούλόν μου.

(Άπ. Στέφ. Θ. Βαφειάδης).

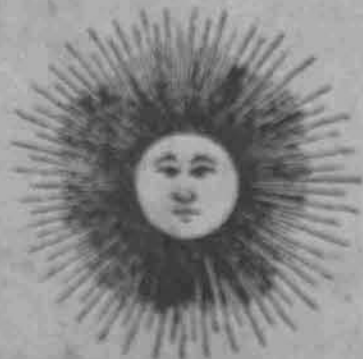
89.— Ερμος.

Ο Σ Μ Σ ό τ ε Ρ Μ Π Ι Ι.

(Άπ. Νικ. Θ. Θωρέδης).

90.— Γρίφος.

Τίτος όνομα φέρσεται, ότι τρώγεται;
(Άπ. Γεώργ. Μ. Τσερκάνογλου).

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΔΥΟ ΔΕΝΔΡΑ

Σιὸν ἴδιον κήπο ριζωμένα,
εἶναι δὲ δένδρ' ἀπὸ καιροῦ...
στραβὸν καὶ ἀνανθὸ τὸ ἓνα,
καὶ ἄλλο ἴσιον κ' ἀνθηρό.
Κι' ὁποῖος κοντὰ σὰ δὲ τὰς πύλαι,
τ' ἀνανθὸ δένδρον παραταῖ...
καὶ σι' ἀνθηροῦ τὸν ἴσιον πλάγι
δροσοσθλα κ' ἄρωμα ζητεῖ.
Τὸ ἓνα δένδρον τόσρα στέκει
ὁ ξυλοκόπος μὴν ἀγῆ
μὲ τὸ βαρὺ τὸν τὸ πάλαι
τάλλο τὸ σφῆρασι σιὴ γῆ...
Ὅποῖος νωρὶς δὲν βάζει κόπο
κ' ἄδικα χάνει τὸν καιροῦ...
θάβρη τὸν χρόνον ξυλοκόπο
καὶ θᾶναι κούτσουρο ξερὸ.

ΦΩΤΙΟΣ Α. ΣΠΕΡΦΙΑΝΙΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Οἱ ἄνθρωποι ἐλπίζουν νὰ γηράσῃσι καὶ φοβοῦνται τὸ γῆρας, δηλ. ἀγαπᾶσι τὴν ζωὴν καὶ ἀποφεύγουν τὸν θάνατον.
Σπανίως μετανοοῦσιν οἱ ὀλίγον ὀμιλήσαντες, συχνάκις δὲ οἱ πολλὰ εἰπόντες.
Αἱ ἀπιστίαι συγχωροῦνται, ἀλλ' οὐδέποτε λησμονοῦνται.
Ἐν τῷ λεξικῷ ἡ λέξις εὐτυχία εἶναι οὐσιαστικόν. Εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς εἶναι ῥῆμα, κλινόμενον εἰς τὸν παρελθόντα μὲ τὴν ἀνάμνησιν, ἔν τῷ μέλλοντι μὲ τὴν ἐλπίδα. Ὅσον διὰ τὸν ἐνεστώτα, οὕτως δὲν ὑπάρχει.
Ποίησις δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ τὰ ῥόδα καὶ οἱ ἀστέρες.
(Μετάφρασις) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΑΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΣΚΕΨΕΙΣ

30 Ἰανουαρίου 1918.

Ἄραγε τί μου φίλε,
«Τὸν κῆνον παλοῦσαν ἱμῖν πάντα ε' ἐγάθ' οἱ θεοί.»
Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ ἀνθρώπινος βίος εἶναι καθ' ὑπερβολὴν πολυκλόνος καὶ περιπετειώδης. Ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς νεαρῶτατης ἡλικίας, ὁ ἄνθρωπος, πρὶν ἢ εἰσελθεῖ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς βιωτικῆς πάλης, ἀισθάνεται τὸ ἄχθος καὶ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὸν πόνον. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σιγρὰ πόνων, οὐδὲ διαδέχεται ἡ εὐτυχία. Ἐρρίφθη οὕτως ἐν μέσῳ τῆς φύσεως εἰς τὰς προσβολὰς πάντων τῶν περιουκλονόντων αὐτόν. Οὐδὲν κλίμαμα ἔφερε τὸ δῆμα αὐτοῦ ἐναντίον τῶν μεταβολῶν τῆς ἀτμοσφαιρας. Οὐδὲν ὄπλον εἶχεν, ἵνα ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν κατὰ τῶν θηρίων, τῶν

ὀφλισμένων δι' ὀνύχων καὶ ὀδόντων κοπτε-
ρῶν. Τὸ μόνον ὄπλον, ὅπερ κατεῖχεν, ἦτο ὁ νοῦς, ἡ διάνοια, ἡ εὐφυΐα. Συνεύσασας δὲ ταῦτα μετὰ θευμασίας ὑπομονῆς, θελήσεως καὶ ἐπιμονῆς, κατώρθωσε τὰ πάντα. Ἐφό-
νευσε τὰ θηρία καὶ μὲ τὸ δῆμα αὐτῶν ἔσκα-
πάζθη. Ἐκοψε κορμοὺς δένδρων καὶ ἔκτισε τὴν καλύβην του. Ἐσκίψε τὴν γῆν καὶ εὗρε τὸν σίδηρον. Κατέκτησεν ὄχι μόνον τὴν ξη-
ράν, εἰσδύσας εἰς τὰ σκλάβηνα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς ἀέρας. Ἡ φύσις διεμαρτυρήθη.

Ἐξαιτίσταις τὸν φοβερὸν βορρᾶν καὶ κατασυνέτριψε τὴν σχεδίαν του, ἀλλὰ τὸ μέγα ὑπερασπείνειον ἠψήφισε τὴν δύσιν. Ἐβ-
ρησε κατ' αὐτοῦ τὸν κεραυνόν, ἀλλ' ἠχημα-
τίσθη οὕτως καὶ ἐρρίφθη εἰς βαθύτατον φρέαρ. Καὶ δὲν ἠρξέσθη εἰς τοῦτο· ἔθασε τὸν σίδηρον ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐργάτην. Περιώρισε τὸν ἀτμὸν καὶ κατασκεύασε τὴν ἀτμομηχανήν. Καὶ ἤδη ὁ ἄνθρωπος, ἐξαιλω-
μένος ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ καθίσματος τῆς σι-
δηροδρομικῆς ἀμαξῆς, μεταφέρεται ἀπὸ μέ-
ρους εἰς μέρος. Πλήν τὴν εὐτυχίαν ταύτην
κέσον ἀκριβὰ ἐπλήρωσεν! Ἄνεκαύθη, ἀλλὰ τῆς ἀναπαύσεως καθιγήθη ὁ μωλοπισμὸς, αἱ δυσχέραι καὶ ἡ δουρασια. Ἐγέλασεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ γέλωτος ἔκλανσε.

Τὸν πόνον ἐτηκολογήθησεν ἡ εὐτυχία.
Ὁ ὑπεραγαπῶν σὲ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ἡ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΚΑΙ Τὸ ΦΥΛΛΟ

— Πτωχὸ φύλλον ἦρό, πού πῶς ἔτσι, σιγῶ-
μενον ἀπὸ τὸν αἶρα;
Ἐλεγε μιά πεταλούδα, ἐπερήφανη γιὰ τὰ χρυσοῖοντα πτερὰ της, εἰς ἓνα φύλλον ἱτιάς, ἀποσπασμένο τοῦ κορμοῦ του καὶ ἀσκέπως κλανόμενον εἰς τὸν αἶρα.
— Πηγαίνω ἐκεῖ, ὅπου ἡ θεία πρόνοια μὲ ὀδηγεῖ, ἀπήντησε τὸ φύλλον. Μὲ περι-
φρονεῖς—ἀχάριστος πού εἶσαι!— καὶ ξεχνᾷς πρὶν ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν, δταν νέον καὶ πρα-
σινοῦν σὲ προσφύλαττον ἀπὸ τὸ κρύο καὶ σὲ ἔτρεφον μὲ τὸν γαλακτώδη χυμὸν μου.
— Καλὰ! ἀλλὰ τόσρα εἰς τί χρησιμεύεις;
— Ποιὸς ἐξυρεῖ! Ἐφέλλισ γλυκὰ τὸ φύλλον· ἴσως ἡ θεία ἀγαθότης μὲ καταστήσῃ χρησι-
μον, ἴσως...
Ἀλλὰ ἡ ἀπερίσκεπτος δὲν ἤκουσε, καὶ ἤρρισε νὰ πετῆ καὶ κλίην ἀπὸ ἀνθους εἰς ἀνθος, ἐνῶ τὸ φύλλον ἔκπιπεν εἰς ἓνα ρυάκι. Ἐδῆμος ἐπέτα, ὅτε αἴφνης, θραύσασα τὸ ἓνα τῆς πτερύγιον, πίκται εἰς τὸ ρυάκι, ὅπου καὶ τὸ περιφρονημένο φύλλον.
Ἐξάπαντος θὰ ἐπνίγῃ... Ἀλλὰ τὸ μικρὸ φύλλον δὲν ἀφίνει τὴν φίλην του νὰ πτιγῇ· σῆρεται πλησίον της καὶ τὴν σῶζει, λαμβάνον αὐτὴν εἰς τὴν ἀγκίλην του.
Τίποτε ὁ Θεὸς δὲν ἔκαμε ἄχρηστον...
Ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ ξεραμένο φύλλον.

ΕΠ. ΙΩΑΝΝΙΑΟΤ

Ὁ κ. Νικόλαος ἔχει μὲ μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὴν πατρίδα του· ἦτο καὶ πολὺ εὐφῆς, ἀλλὰ χρήματα εἶχεν ὀλίγα. Ἐνυγὲ ποτε νὲ ἔχη ἀνάγκην πολλῶν χρημάτων, διὰ τοῦτο ἀπεφάσισεν, ὅπως ζητήσῃ ταῦτα ἀπὸ τινος πλούσιου φίλου του. Ἀποταθεὶς, λοιπόν, πρὸς τὸν φίλον τὸν Γεώργιον, τοῦ ἐζήτησε νὰ τὸν δανείσῃ 50 χιλιάδας φρ. καὶ τοῦ ἔδωσεν ὡς ἐνέχυρον ἓν βαρύτατον κιβώτιον. Ὁ Γεώργιος ἐδάνεισε τὰ χρήματα εἰς τὸν Νικόλαον, ἐκράτησε δὲ τὸ κιβώτιον διχῶς νὰ ἐρωτήσῃ τί ἔχει μέσα.

Μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁ Νικόλαος ἐπέστρεψεν εἰς τὸν φίλον του τὰ χρήματα μετὰ τόκου καὶ ἐζήτησε τὸ κιβώτιον.

Ὁ Γεώργιος ἔφερε τὸ κιβώτιον καὶ γελῶν, λέγει εἰς τὸν φίλον του:

— Καὶ τί βαρὺ πού εἶναι, φίλε μου, τὸ κιβώτιόν σου! Βεβαίως, θὰ ἔχη μέσα μεγά-
λης ἀξίας πράγματα!

— Ἄνοιξε καλλίτερα μόνος σου καὶ εἰπέ μου πόσον τὰ ἐκτιμᾷς.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Νικόλαος, ἔδωσεν εἰς τὸν φίλον τὸν ἐσκωριασμένην χαλυβδίνην κλεῖδα.

Ὁ Γεώργιος ἠνοιξε τὸ κιβώτιον καὶ εἶδε τὸ περιεχόμενον. Οὔτε χρήματα, οὔτε χρυσόν, μηδὲ ἀδάμαντας περιεῖχεν, ἀλλὰ μόνον ἄμμιον.

Ὁ Νικόλαος παρετήρησε τὸν φίλον του, διὰ νὰ ἰδῆ ποῖαν ἐντύπωσιν τοῦ ἔκαμεν. Ἀλλ' ὁ Γεώργιος ἀτάραχος ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν του καὶ εἶπε:

— Καὶ τί φόβον εἶχον; Γιατί ν' ἀμφι-
βάλλω; Ἡμῖν βέβαιος, ὅτι τὸ κιβώτιον εἶχε μεγάλην ἀξίαν καὶ ἐκαιμήτην ἡσυχος, διότι ἐκράτουν κλειδωμένον μέσα εἰς αὐτὸ τὸν λόγον τῆς τιμῆς τοῦ Νικόλαου.

Καὶ ἑαῖνος, σφιγγὼν τὴν χεῖρα τοῦ φίλου του, εἶπε:

— Σὲ εὐχαριστῶ, φίλε μου· μὲ ἐνόησες.
(Μετάφρασις) ΑΘΗΝΑ ΦΩ. ΣΑΡΜΗΝ

Μᾶς καταγγέλλεται, ὅτι τινὲς τῶν ἀνα-
γνωστῶν μᾶς ἀποστέλλουσιν ὡς ἰδικὰ τῶν ἔργα, ἀνήκοντα εἰς ἄλλους καὶ δημοσιευμένα μὲ τὰς ὑπογραφὰς ἐκεί-
νων. Ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα προκαταβο-
λικῶς νὰ ἐξελέγξωμεν τὴν γνησιότητα τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀποστέλλον-
ται, ἀφ' ἑνὸς μὲν παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μᾶς νὰ μᾶς καταγγέλλουν ὅσας πλαστότητας ἀνακαλύψουν, ἐξ ἄλ-
λου δὲ δηλοῦμεν, ὅτι, ἂν ἀνακαλύψωμεν τοῦ λοιποῦ τοιαύτας καταχρήσεις, δὲ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστο-
λέων ὡς πνευματικῶν κλεπτῶν, καὶ δὲ τοὺς ἀποκλείσωμεν ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς καὶ τὴν συνεργασίαν ἐπὶ ὀρισμένον χρο-
νικὸν διάστημα. Αὐτὸ ἔς εἶναι πρὸς γνῶσιν των.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Ζ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οι λήτται των Πνευματικών ασκήσεων.

Έβλεσαν και τος 30 ασκήσεις :

Ελένη Ζ. Ρούσσου, Ξενοφών Ζ. Ρούσσος,

Έβλεσαν 29 εν των ασκήσεων :

Άγγελική Μεταξά, Άγγελική Χρ. Παπαϊωάννου, Αναστασία Ι. Ζαχαριάνου, Ελένη Σ. Φυλακιοπούλου, Ηλέκτρα Γεράρδου, Ιωάννα Γ. Κολυτιού, Καλλιόπη Σ. Μολφέση, Σοφία Πολέτου, Φωφώ Σ. Νασοκόμου.

Άλιξ. Σ. Μολφέσης, Άλ. Καλοβιδούρης, Θεόδ. Α. Διατσέντες, Ίπκ. Ζαχαριάνης, Κωνστ. Τριανταφυλλίδης, Μόριος Α. Νόκης, Ν. Χ. Παπαϊωάννου. Δοξασθείς άεροπέρος.

Έβλεσαν 28 εν των ασκήσεων :

Άθηνά Α. Φωκίδου, Άννα Γ. Καπλάνογλου, Άννα Κιτανίδου, Άννούλα Χ. Καμιλέρη, Βαλεντίνη Ν. Νικολαΐδου, Βασιλική Γ. Νασούμ, Ελένη Θ. Γιότη, Ελένη Χ. Τριανταφυλλίδου, Ζηνοβία Μαυρίδου, Θεοφανώ Παππά, Κατίνα Μουριάδου, Μαρία Άπόστογλου, Μαρία Θ. Βαφειάδου.

Άκόλας Μ. Καλογιαννίδης, Άλ. Σιδεράς, Άναστ. Α. Ζίσης, Δημήτρ. Μ. Καλογιαννίδης, Δημήτρ. Παραπαντόπουλος, Δημ. Κ. Ζανής, Δήμος Κεζέπης, Θ. Β. Άρθανιτίδης, Ιορδ. Γ. Καπλάνογλου, Κ. Π. Ιορδανίδης, Κωνστ. Η. Μαρίνος, Παναγ. Μ. Τάγας, Ραμόλος Π. Γιοδικιόρογλου, Συμεών Μ. Καλογιαννίδης, Χρηστάκης Εύελπίδης, Χρ. Β. Χατζόπουλος.

Άεροναύτης, Άθιγγανί, Άνακία, Άτρώμητο νησιωτόπουλο Γλυκεία έλαίς, Έλλη νίκη, Ίον, Ναύτης τος Αγαίου, Παπαρούνα, Χαριτόβροτος χρυσάλλης Χιωτοπούλα, Χλωρίς, Χρυσάνθη άνατολή, Χρυσόφτερη έλαΐδα.

Έβλεσαν 27 εν των ασκήσεων :

Άλεξάνδρα Γιόκα, Άννα Κ. Μαΐμαρίδου, Δέσποινα Θεοδοσιΐδου, Ελένη Μαδυτινοβ, Ελένη Μαριαννοπούλου, Ελένη Παντολεοντίδου, Έλεονώρα Ιορδανίδου, Έλληνική Παπαδοπούλου, Εύτυχία Μ. Χαλοπούλου Σμαρτ Παντελεοντίδου, Υκατία Μαυρογορδάτου.

Άλιξ. Χατζόπουλος, Άν. Σ. Ραυτόπουλος, Β. Ναπολέον, Γεώργ. Ι. Τσατάλας, Γεώργ. Κ. Βουτοζι, Δημήτρ. Σ. Έλευθερίου, Ηλίας Πολυχρονιάδης, Θ. Κούρτογλου, Κωνστ. Δ. Γρηγοριάδης, Κωνστ. Π. Παρατζόγλου, Μιχαήλ Ι. Κόκκινος, Μιχαήλ Σ. Γούσης, Νικόλ. Καλαφάτης, Ξενοφών Ήρ. Ψοίτερ, Όρέστης Βάρβογλης, Όρέστης Μαρίνος, Πτολεμ. Β. Τζιδόπουλος, Σαμουήλ Ι. Μιχαηλίδης, Χαρίλαος Ν. Νικολαΐδης, Χρήστος Βασιλάδης, Χρυσόσ. Ήρ. Τσίτερ.

Έκμηθόλος Άπόλλων, Κήρα τος Βοσπόρου, Κουκουρίκος, Λυκισίτης, Μαργαρίτα τος άγρου, Μεθυστική γαζία, Μή με λησμονεί, Μικρός σοφός, Νεράϊδα τος γιαιαδ, Σαυθή βοσκοπέδα, Πληγωμένος χαρταστός, Τράνεδααλ.

Έβλεσαν 26 εν των ασκήσεων :

Άδαμαντία Μ. Παντελίδου, Αικατ. Α. Καλοβιδούρη, Αικατ. Κ. Μαΐμαρίδου, Ελένη Κιτανίδου, Σανθιάκη Τσάτοικα, Φωτεινή Σπητριάδου.

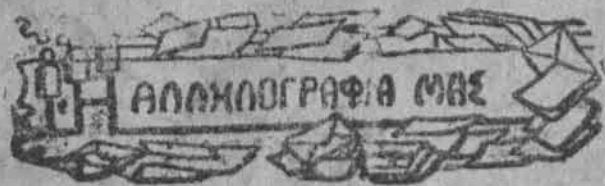
Άθαν. Α. Καρασταμάτης, Άντών. Μαργαρίτης, Άριστειδης Ε. Βουσούνης, Βασίλ. Κιρσόγλου, Γεώργ. Μ. Παντελίδης, Δημήτρ. Ν. Μηχιώτης, Εύστρ. Παγωιάτος, Θεμιστ. Θ. Κεριακός, Ι. Ν. Συμεώνογλου, Ιωάνν. Κ. Χ. Ίωάννου, Κωνστ. Θ. Θεοδωρόπουλος, Κωνστ. Ν. Σέφογλου, Νικόλ. Κιρσόγλου, Νικόλ. Τιβέριος, Παναγ. Μ. Άξιοσίτης, Παύλος Ν. Κωνσταντινίδης, Ρόδος Θ. Θεοδωρόπουλος, Στέφ. Μαυρομαμάτης, Στυλ. Κ. Χ. Γεωργίου, Τοτός Καυδηλάκης, Χ. Καλλίας.

Άνθισμένη άμυγδαλιά, Άνοξιάτικη προΐα, Άρχιμήδης, Βόσκοπούλα, Γέρτ. Χόλμς, Κόκλωψ, Μελαχροινούλα, Μυσοσπίς, Ρέδον τος Μαΐου, Σάϊθα, Σπιυθήρ.

Έβλεσαν 25 εν των ασκήσεων :

Άγλαΐτσα Μ. Τζιρά, Άλεξάνδρα Όδ. Καλέμη, Ελένη Θ. Βελιγροβιού, Έλλη Πετροπουλιάδου, Έρασμία Μ. Παντελίδου, Ιουλία Ν. Χρυσόβερρη, Κική Ν. Κωνσταντινίδου, Παυλίνα Σταμπολίδου, Σοφία Ζηνοπούλου.

Άθανάσ. Χρ. Τεολίδης, Άλιξ. Τζιρά, Βασίλ. Ι. Καλογριδης, Γ. Θεοτοκάς, Εύογγ Ν. Ραφτόπουλος, Εύστρ. Π. Έτοιρατιάδης, Ία. Καλάρας.

Έμαθι όχι μόνον από τος γράμμα σου, Ίπκ. Γ. Ζαχαριάνη, τήν άγάπην, ποθ έχεις εις τος ‘Ασ’ Όλα». Νά ξεόρης, πώς με συγκινεί αυτή ή δλόθερμος άφροσείς σου! Η έκφρασις τής εύγνωμοσύνης σου, δίδει τος Παιδικόν σέ συντρόφους κατά τος γάμους τής άσπικίας σου και σέ παρηγόρησα κατά τήν άσθένειάν σου, ευδηλώνεται θαυμασία με τήν άγάπην σου. Πάντοτε θά διαβάξω με προθεμίαν τά γράμματά σου.

Δέχομαι, Μικρομάγα, τος ψευδώνυμόν σου και σέ εύχαριστῶ διά τος θερμά αισθήματα, ποθ τρέφεις. Προθεμότητά σέ άναμένω εις τος διαγωνισμούς.

Τος Δι-Δείρ τος Ζακπείου, τος όποιον κλέπει μερι ά λεπιά από τος μαθήματά του, διά τά μου γράψην, μεθ παρουσιάζει τόν άδελφόν της, διά τά μετασχη εις τος διαγωνισμούς. Τόν δέχομαι εύχαρίστως. Η έπιθυμία τής συμμαθητρίας σου έγινεν, ως θά είδες.

Τος Άγριοπούλου έκφράζει τήν λύπην τος διατί ή κ. Εύτέρπη έχει καιρόν τά γράψην. «Μήπως τής λείπει ή χώρος ή μήπως νομίζει, ότι δέν έδιαβάξωμεν τήν στήλην τής με τήν απέπουσαν προσοχήν; άν μόν συμβαίη τος πρώτον, ήμεις, αϊ όποια με μεγάλην μεθ λύπην τήν έστέρηθημα, δέν έχομεν, παρῶ τά εύχηθόμεν από τήν καρδιά μας τά έκδίδεται τολόχιστον δωδεκάσέλιδον τος Παιδικόν και τά εδρίσκη τόπον ή κ. Εύτέρπη τά μας γράψην τος φροίας συμβουλός της. Έάν όμως νομίζη τος δεύτερον, άπατάται, δίδει με μεγάλην χαράν και προσοχήν συνόρα παρακολουθομεν τήν στήλην της. Λέγω δέ αυτά, διά τά μη παραδεχθῶ, ότι πιθανόν και τά άσθαγή». Η τελευταία υπόθεσις σου, Άγριοπούλου, ήτο και ή πραγματική ή συτρογάτι, μας κ. Εύτέρπη ησθάνει και δι' αυτό δέκωψε τήν συνεργασίαν της έλαίξω, ότι από τος προσεχός θά έπανόχηση. Διαβιβάζω τος χαιρετισμούς σου εις τήν Τεμπέλαν και άναγράφω, ότι προτείνεις διαγωνισμόν καλλιγραφίας.

Η Βασιλική Ίωαννινοπούλου μεθ αυτοσυνιστάται εις τος πρώτον τής γράμμα και προτείνει ως διαγωνισμόν διήγημα έξ εικόνων διά τος φρολόγιον και Πνευματικών ασκήσεων δια τος λεύκωμα.

Εις τήν Κινήν Κωνσταντινίδου, ή όποια είναι «κατενθουσιασμένη με τος Τρεις φίλας», στέλλω τος χαιρετισμούς μου. Τος ποσόν, ποθ μας δώσει τις σενσιφοράν, έλήφθη και κατεχωρήθη εις τόν κατάλογον.

Ο Βασίλ. Καλογριδης μεθ έκθέτει πώς έπεκλείσθη από τόν διαγωνισμόν τών λύσεων με τήν άναβελήν τος και με πληροφορεί, ότι τος λοιποθ έμαυς τά μη άναβάλλη.

Δέχομαι τος ψευδώνυμόν σου, Πουλί τής λίμνης, και σέ εύχαριστῶ διά τά αισθήματά σου.

Η Μεστηριώδης φόνις με άνυπομονησίαν, ως με γράφει, άναμένει τος Σάββατον, διά τά άναγνώση τος Παιδικόν. Τος ψευδώνυμόν τής ένεκρίθη και άναμένομεν μεθ χαράς τήν συνεργασίαν της.

Ο Γ. Ν. Πατιάς στέλλει τος συγκαρητήριά του εις τά άδελφάκια Γιόργου και Λάκη Χρ. Άγγελιδας διά τήν πρωτοβουλίαν τών έράνων τής Πρωτοχρονιάς και τος Πάσχα. Προτείνει δέ, όπως τος φρολόγιον δοθῆ εις τος διαγωνισμόν τών λύσεων και τος λεύκωμα εις τήν σύνθεσιν τών Πνευματικών ασκήσεων.

Ένεκρίθησαν τά εξής έργα : «Δύο Κλέπται» Ίπκ. Ζαχαριάνη, «Φίλια» Σανθιάκης Τσάκοτα, «Μία παιδική άρστή» Γρηγ. Α. Καρατζά, «Η άφέλεια τών Ί-δών» Νικολαου Ψάθη, «Τος χρυσογράφμα μας» Πουλόκι τής Χαλκηδόνας.

ΕΙΡΗΝΗ

Κωνστ. Ίωσηφίδης, Μαριανός Θ. Λαουτάρης, Νικόλ. Σ. Κούμος, Σπύρος Μ. Σταμούλης, Σταύρος Κ. Δημητριάδης, Φ. Άλεξανδριδης, Φιλώτας Π. Διάκος.

Δέγερνός, Δαιμόνιος νοῦς, Ζιζάνιον τος Ίωαννινοπούλου, Κῦμα τος Αγαίου, Λογιώτατος, Μικρά χρυσάλλης, Σατανάς, Τος πουλί τής λίμνης, Φλύαρος κίσα.

Έβλεσαν 24 εν των ασκήσεων :

Άθηνά Σκαμβιτοάκη, Μαργαρίτα Ν. Καρατζά, Μαριάνθη Ν. Καμιτσοπούλου, Φωφώ Α. Μανωλάκογλου.

Άλιξ. Ε. Μαυρομαμάτης, Άναστ. Α. Κροκόδειλος, Γ. Ζουλιδης, Εύογγ. Δαδιδάτης, Ίωάνν. Γ. Μπάγιας, Ν. Θ. Θεομάρης, Π. Γ. Καπλάνογλου, Παναγ. Σ. Μαυρομαμάτης, Φαίδην Μαυρομαμάτης.

Άτρώμητο ναυτόπουλο, Άσκη μαργαρίτα, Οδράνιον τόξον.

Έβλεσαν 23 εν των ασκήσεων :

Αικατ. Α. Ζαχαριάδου, Άσπασία Σ. Τριανταφυλλίδου, Δέσποινα Κροκοδείλου, Μαγδαληνή Ν. Χρυσόβερρη.

Άριστορχος Μαυρομαμάτης, Γεώργ. Α. Λανουλόκης, Ίπκ. Ν. Παρασκευαΐδης, Ίωάνν. Γ. Νικολαΐδης, Μιχαήλ Ε. Ήγουμενίδης, Νικόλαος Γ. Γκισόπουλος, Στέφ. Θ. Βαφειάδης, Χρυσάνθος Κ. Βαλασιάδης.

Άσφη, Έσσοφόρος, Ζεΐξ, Μαγευμένο άκρογιάλι.

Έβλεσαν 22 εν των ασκήσεων :

Ευαγγελία Μπάχλα, Μαλβίνα Σ. Καζέπογλου, Άντ. Κ. Καρούσης, Γεώργ. Χρ. Άγγελιδης, Κωνστ. Α. Παλάσης, Κωνστ. Π. Χανόγλου, Κωνστ. Φωτιάδης, Βασιλεύς τής Κίνας.

Έβλεσαν 21 εν των ασκήσεων :

Άλκινθή Ι. Τριανταφυλλίδου, Άννα Ι. Μακρίδου, Έλικωνιάς, Έλισόβη Ι. Παπαδοπούλου, Μαρία Καλλιπαλίτου, Πσυλχερία Γ. Κεραμέως, Δημήτρ. Π. Δούμας, Θεοχάρης Μακρίδης, Μόριος Γιουλιτζίδης.

Έβλεσαν 20 εν των ασκήσεων :

Ε. Σ. Χρυσόβερρη, Α. Θεομάρης, Νικόλ. Μάστορης, Σταύρος Ν. Μαργακός, Τεμπέλα.

Έβλεσαν 19 εν των ασκήσεων :

Ειρήνη Καρασταμάτη, Εύφημία Άγγίδου, Θεανώ Γ. Ίωαννίδου, Ίωάννα Παναγιώτογλου, Καίτη Μπατζά.

Άλιξ. Ν. Μακρίδης, Δημήτρ. Π. Δούμας, Διονύσιος Άγγελοπούλου, Ίσακίης, Ίωάνν. Κ. Μαζοκόπος, Ίωάνν. Π. Καλόβριος, Νικόλ. Λαδοπούλος, Πέτρος Καρπίτης, Σακίη. Π. Χρυσονογίδης, Χαράλ. Ιορδανίδης, Χαράλ. Κ. Γιουλιτζίδης.

Άφαντος, Βοσκορίς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συνευλία. — Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έδόθη ή β' συνευλία τών τελειοφοίτων τος Έθνικου Λυκείου. Καί ή συνευλία αυτή έστέρθη από πλήρη έπιτυχίαν, συγκετρώσασα έκλεκτούς άκροατός. αϊ τινες άπεχώρησαν καταγενητευμένοι εκ τής φιλομοσίας και έπιδόσεως τών μαθητών τούτων.

Φιλάνθρωπος πρωτοβουλία. — Με πολλήν μεθ χαράν μενθασομεν, ότι ή μαθητικός Σέλλογος τών μαθητριών τος Παρθεναγωγείου Μακροχωρίου, τή πρωτοβουλίη τής Η' τάξεως αυτού, συνέλεξεν έράνευς 28,50 λίρας, διά τών όποιων παρέθεσε γέδμα τήν παραμονήν τος νέου έτους εις τος άπόρους μαθητριάς τος αυτού Παρθεναγωγείου. Εις τος μαθητριάς τάςτας έδόθησαν προσέτι άκροκά, κορδέλλαι, κήται, μπουλομάς και διάφορα άλλα χρήσιμα άντικείμενα, τά όποια προσεφέρθησαν ιδιαιτέρως από τών μαθητριών τής σχολής. Θεωρότατα συγκαίρομεν τος φιλενθράπους μαθητριάς τος Παρθεναγωγείου τούτου, αϊ όποια τόσον εθνεϊς άπεσχός κόρνουν τής εθνεγετικής των δράσεως.